

πολύ) Τύχορον (εἶσα δ' εὐχαριστώ) Νημερίαν (ὅλα τὰ λυμένα) ἀλλὰ ἔχε ὑπομονὴν δὲν μπόρῳ νὰ ἰκανοποιῶ σ' ἰσχυρῶν, τὸς πι- διτ' Μεταγωγικῶν Κορφατοπούλων (ἔκταμα γὰρ) Τρελλῶν Κορφατοπούλων (εὐήθησαν) Ἑλλῆνα Ἀεροπόρον (ἔλαδα, εὐχαριστώ) Γιά τὴν Ἑλευθερίαν, Ἀνδριάντην Πασχαλιῶν, Λάφης Στέφανον, Τραγοῦδι τῆς Λετειῆς, κτλ. **Εἰς ὅσας** ἐπιστολάς, ἔλαδα μετὰ τὴν 2αν Μαΐου, θάπαντησῶ εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 156ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Ἀπριλίου-Ἰουλίου

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 26ης Ἰουνίου. Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔδουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

281. Δεξιόγραφος

Ἐκεῖ ποῦ ἔπινα ποτὸν ὄρατον, τὸ πρῶν, Ἀντωνίμω με αὐτὸ ἐνόησα μικρῆ. Κεῖ τότε εἶδα ἔξαρτα, με θαυμασμόν μεγάλον, Ἐνας ἀρχαῖος νὰ φανῆ, ὁ πρόγονος τῶν Γάλλων. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀδάς

282. Συλλαβόγραφος

Ἐπίρρημα τὸ πρῶτόν μου, Νῆσος τὸ δευτέρον μου Κεῖ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἔβη τὸ σὺλόλόν μου.

283. Μεταγραμματισμὸς

Βγάλε ΟΥ καὶ βγάλε Α, Γὰ νὰ ἴδῃς ἔξαρτικὰ, Θέος ἀρχαῖος νὰ καθῆ Καὶ φιλόσοφος νὰ βῆ.

284. Πνευματικὴ Ἀντιστραμμένη

Μοῦσα Ὅρος τῆς Βαλκανικῆς Ἀντωνίμω Οἱ σταυροὶ ἐπίσης ἀντωνίμω.

285. Ρόμβος

Σύμφωνον. Ζῶον. Ποτόν. Ἀντωνίμω. Σύμφωνον.

Καὶ καταθέτω; τὰ ἴδια.

286. Ἐπιγραφὴ

Ν Ο Τ Υ Α Σ Υ Ο Ν Υ Χ Σ Ι Α Α Τ Σ Ι Α Α Π Μ Ν Ω Τ Ν Α

Τῆς ἐπιγραφῆς, ὡ λῦται, Ἦ ἀνάγνωσις ζητεῖται.

287-291. Μαγικὸν Γράμμα

Τῆ ἀνταλλαγῆ ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐ- τοῦ, νὰ σχηματισθοῦν, ἂνε ἀνταγραμματισμοῦ, ἄλλα ἴσασι λέξεις:

Κρῆσις, ἀφῶς, ἄιμα, Πάρος, ζώνη.

292. Ποικίλη Ἀκροστιχίς

Ὅλοι αἱ κάτωθι ζητούμεναι λέξεις ἀρχίζου ἀπὸ Κ. Τὸ δὲ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης, τὸ δευτέρον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθέξῃ, ἀποτελοῦν σταθμῶν Μακεδονία.

1, Νῆσος τοῦ Αἰγίου. 2, Μοῦσα. 3, Βασι- λεύς τῶν Θηβῶν. 4, Βασιλεὺς τῆς Λυδίας. 5, Ἑλληματίας. 6, Τὸ πλοῖον τοῦ Νῆε. 7, Δη- μαγωγός.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀνδρονίκου Στ. Χρηστίδου

293. Φωνηεντόλιπον.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χάριτος

294. Γρίφος

Χρο Χρο σοφ Χρο Χρο Χρο Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλας

Παρόραμα-Ἐἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 280 Γρίφον τοῦ προηγούμενου φύλλου, εἰς τὸ μέσον τοῦ σχή- ματος, παρελήφθη ἓνα ε καὶ μία γραμμίτα. Ἀποθώρωτε λοιπὸν οὕτω:

Παρόραμα-Ἐἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 280 Γρίφον τοῦ προηγούμενου φύλλου, εἰς τὸ μέσον τοῦ σχή- ματος, παρελήφθη ἓνα ε καὶ μία γραμμίτα.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τοῦ θου καὶ του φύλλου 63. Ρωμυλία (Ρώμη, Λεῖα)-64. Ἄνθη Ξάνθη-65. Μόναχον Μοναχός.

66 Σ 67. Σ Ο Λ Ω Ν Ο Θ Ω Ν Α Ω Τ Ω Ν

Κ Ι Κ Ε Ρ Ω Ν Ν Γ ἄ λ α ε ω Ο 68. Τὸ ἐνδῶν (ἐν, 69. ΠΑΡ- Ο τ ρ ῖ ο ΝΑΣΣΟΣ (Πά- Σ Ε Ρ Ι Φ Ο Σ Ἀσγημος, Ρωμα- λέος, Νῆς, Ἀκρωτήριον, Σαφής, Σκότος, Ὀλον, Στερέον.)-70. Ἐσο εὐπειθής.-71.-Μηδεὶς ἀερωμέτροτος εἰστω (μὴ δις ἄγς-ο μετρί- τ' - ὡ; εἰς ἦτο.)

72. Κερασοῦς (κέρας, οὐς)-73. Πυραμῖς (πύ, Ρῆ, ἄς.)-74. Δορῶ-βορῶ.-75. Ἰος-ἰον. 76. Ε Α Η 77-81.-Διὰ τοῦ Α: Ρ Ν Τ Χίλων, πόλις, τίλος, Μ Τ Σ δῆος, Μῆλος.-82. ΚΑΒΑΡΝΑ 6+2: 4x5=10=0. Κ Ι Ι -83. ΟΡΑΤΙΟΣ-Ο Ο Ο ΑΡΧΥΤΑΣ (ὈΣ- οἰς, ΡΑιδεστός, ἌΤ- μός, ΤΥρο; ἸΧθῆς, ὈΡος, ΣΑμος.)-84. Πέρσις ἐπιπέδι; μὴ ἀποδειλιῶν.-85. Ἐπαίνει τὰ καλὰ (ἐπ' ἐν ἦττ κα λζ.)

72. Κερασοῦς (κέρας, οὐς)-73. Πυραμῖς (πύ, Ρῆ, ἄς.)-74. Δορῶ-βορῶ.-75. Ἰος-ἰον. 76. Ε Α Η 77-81.-Διὰ τοῦ Α: Ρ Ν Τ Χίλων, πόλις, τίλος, Μ Τ Σ δῆος, Μῆλος.-82. ΚΑΒΑΡΝΑ 6+2: 4x5=10=0. Κ Ι Ι -83. ΟΡΑΤΙΟΣ-Ο Ο Ο ΑΡΧΥΤΑΣ (ὈΣ- οἰς, ΡΑιδεστός, ἌΤ- μός, ΤΥρο; ἸΧθῆς, ὈΡος, ΣΑμος.)-84. Πέρσις ἐπιπέδι; μὴ ἀποδειλιῶν.-85. Ἐπαίνει τὰ καλὰ (ἐπ' ἐν ἦττ κα λζ.)

72. Κερασοῦς (κέρας, οὐς)-73. Πυραμῖς (πύ, Ρῆ, ἄς.)-74. Δορῶ-βορῶ.-75. Ἰος-ἰον. 76. Ε Α Η 77-81.-Διὰ τοῦ Α: Ρ Ν Τ Χίλων, πόλις, τίλος, Μ Τ Σ δῆος, Μῆλος.-82. ΚΑΒΑΡΝΑ 6+2: 4x5=10=0. Κ Ι Ι -83. ΟΡΑΤΙΟΣ-Ο Ο Ο ΑΡΧΥΤΑΣ (ὈΣ- οἰς, ΡΑιδεστός, ἌΤ- μός, ΤΥρο; ἸΧθῆς, ὈΡος, ΣΑμος.)-84. Πέρσις ἐπιπέδι; μὴ ἀποδειλιῶν.-85. Ἐπαίνει τὰ καλὰ (ἐπ' ἐν ἦττ κα λζ.)

72. Κερασοῦς (κέρας, οὐς)-73. Πυραμῖς (πύ, Ρῆ, ἄς.)-74. Δορῶ-βορῶ.-75. Ἰος-ἰον. 76. Ε Α Η 77-81.-Διὰ τοῦ Α: Ρ Ν Τ Χίλων, πόλις, τίλος, Μ Τ Σ δῆος, Μῆλος.-82. ΚΑΒΑΡΝΑ 6+2: 4x5=10=0. Κ Ι Ι -83. ΟΡΑΤΙΟΣ-Ο Ο Ο ΑΡΧΥΤΑΣ (ὈΣ- οἰς, ΡΑιδεστός, ἌΤ- μός, ΤΥρο; ἸΧθῆς, ὈΡος, ΣΑμος.)-84. Πέρσις ἐπιπέδι; μὴ ἀποδειλιῶν.-85. Ἐπαίνει τὰ καλὰ (ἐπ' ἐν ἦττ κα λζ.)

72. Κερασοῦς (κέρας, οὐς)-73. Πυραμῖς (πύ, Ρῆ, ἄς.)-74. Δορῶ-βορῶ.-75. Ἰος-ἰον. 76. Ε Α Η 77-81.-Διὰ τοῦ Α: Ρ Ν Τ Χίλων, πόλις, τίλος, Μ Τ Σ δῆος, Μῆλος.-82. ΚΑΒΑΡΝΑ 6+2: 4x5=10=0. Κ Ι Ι -83. ΟΡΑΤΙΟΣ-Ο Ο Ο ΑΡΧΥΤΑΣ (ὈΣ- οἰς, ΡΑιδεστός, ἌΤ- μός, ΤΥρο; ἸΧθῆς, ὈΡος, ΣΑμος.)-84. Πέρσις ἐπιπέδι; μὴ ἀποδειλιῶν.-85. Ἐπαίνει τὰ καλὰ (ἐπ' ἐν ἦττ κα λζ.)

72. Κερασοῦς (κέρας, οὐς)-73. Πυραμῖς (πύ, Ρῆ, ἄς.)-74. Δορῶ-βορῶ.-75. Ἰος-ἰον. 76. Ε Α Η 77-81.-Διὰ τοῦ Α: Ρ Ν Τ Χίλων, πόλις, τίλος, Μ Τ Σ δῆος, Μῆλος.-82. ΚΑΒΑΡΝΑ 6+2: 4x5=10=0. Κ Ι Ι -83. ΟΡΑΤΙΟΣ-Ο Ο Ο ΑΡΧΥΤΑΣ (ὈΣ- οἰς, ΡΑιδεστός, ἌΤ- μός, ΤΥρο; ἸΧθῆς, ὈΡος, ΣΑμος.)-84. Πέρσις ἐπιπέδι; μὴ ἀποδειλιῶν.-85. Ἐπαίνει τὰ καλὰ (ἐπ' ἐν ἦττ κα λζ.)

72. Κερασοῦς (κέρας, οὐς)-73. Πυραμῖς (πύ, Ρῆ, ἄς.)-74. Δορῶ-βορῶ.-75. Ἰος-ἰον. 76. Ε Α Η 77-81.-Διὰ τοῦ Α: Ρ Ν Τ Χίλων, πόλις, τίλος, Μ Τ Σ δῆος, Μῆλος.-82. ΚΑΒΑΡΝΑ 6+2: 4x5=10=0. Κ Ι Ι -83. ΟΡΑΤΙΟΣ-Ο Ο Ο ΑΡΧΥΤΑΣ (ὈΣ- οἰς, ΡΑιδεστός, ἌΤ- μός, ΤΥρο; ἸΧθῆς, ὈΡος, ΣΑμος.)-84. Πέρσις ἐπιπέδι; μὴ ἀποδειλιῶν.-85. Ἐπαίνει τὰ καλὰ (ἐπ' ἐν ἦττ κα λζ.)

72. Κερασοῦς (κέρας, οὐς)-73. Πυραμῖς (πύ, Ρῆ, ἄς.)-74. Δορῶ-βορῶ.-75. Ἰος-ἰον. 76. Ε Α Η 77-81.-Διὰ τοῦ Α: Ρ Ν Τ Χίλων, πόλις, τίλος, Μ Τ Σ δῆος, Μῆλος.-82. ΚΑΒΑΡΝΑ 6+2: 4x5=10=0. Κ Ι Ι -83. ΟΡΑΤΙΟΣ-Ο Ο Ο ΑΡΧΥΤΑΣ (ὈΣ- οἰς, ΡΑιδεστός, ἌΤ- μός, ΤΥρο; ἸΧθῆς, ὈΡος, ΣΑμος.)-84. Πέρσις ἐπιπέδι; μὴ ἀποδειλιῶν.-85. Ἐπαίνει τὰ καλὰ (ἐπ' ἐν ἦττ κα λζ.)

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διαπλά- σης τοῦ 1915, κόνικια με χρυσα γράμματα, δι' ὅσους θέλουσιν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδιά των εἰς τόμον, εἶνε ἤδη ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ καὶ ταχυ-δρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ ἀντί- τιμον, δραχμῶν 1.75.

Καρυγγιδῶν, Ὠκεῖων καὶ Ρινοφαρυγγιδῶν νόσων εἰδικὸς ἰατρός Μ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ἐν Εὐρώπῃ σπουδάσας ἐπὶ πολλὰ ἔτη, δέχεται ἐν τῇ Κλιτικῇ τοῦ ἀπὸ 10-12 π.μ. καὶ 4-6 μ.μ. Πλατεία Ὀμονοίας καὶ ὁδὸς Δώρου 8α

Ἐξεδόθη: Γρηγορίου Σενοπούλου 6 ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΒΡΑΧΟΣ [Τὸ μυστήριον τῆς Φωτεινῆς Σάντηρ]

Τιμῆται δρ. 3 καὶ ταχυδρομικῶς δρ. 3.50 Πᾶσα παραγγελία, διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιτα- γῆς, ἀπ' εὐθείας: κ. Γρ. Σενόπουλον, 38 ὁδὸς Ἐδριπίδου, Ἀθήνας.

ΜΙΚΡΑΙ ἈΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις με ἀπλά στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10; διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον] με π α χ ε α στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ με κ ε φ α λ α α τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος θροσ 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεροι τῶν 15 πλη- θύνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χ ω ρ ι σ τ ὸ ς σ τ ῆ- ρ ο ς, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, με κεφαλαία ἢ πικρὰ ἢ ἀπλά στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογί- ζεται ὡς εἴ λέξεις ἀπλά.-Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντικείμενου ἄγγελιαὶ δὲν δημοσιεύονται.]

[15' - 122] Πόθε τῆς Πατρίδος, εἴμεθα κληά. Σὲ ἀνα- μένομεν Πέμπτην ἀπόγευμα.-Κόρη τῶν Κυ- [μάτων, Βουλγαροφάγος Ἑλληνα.] [15' - 123]

Ἀντιλάσσω χάρ-ποστάλ καὶ ἐπιστολάς παντα- Ἀγθὲν. Διεῦρωσις: Κλεφτοπαρίτος, Poste - restante, Κτήμα (Ἐλάφος) Κύπρου. [15' - 124]

Βασίλειε Βουλγαροκτόνε, Λορελάι, Μπαρον- Βουκαρινισμένη Γαλανόλευκη, δέχεσθε ἀνταλ- λαγήν cartes - postales; Πατρί; τῶν Ἑρώων

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὅσον αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίων, ἐλήφθησαν ἀπὸ 27 Ἀπρ.-4 Μαΐου.

ΑΘΗΝΩΝ: Β. Κ. Χαροκόπος, Ν. Χαροκόπος, Θ. Χαροκόπος, Ἀγγελικὴ Χαροκόπου, Ποιήτρια Σαυφῶ, Σ. Γ. Γλυκοπάντης, Χ. Σχάτερ, Π. Α. Φύλλογλου, Γ. Α. Γαλλάνης, Αἰμιλία Ὁρ. Κα- τάρη, Κατίνα Γ. Μπαροκόρη, Ἰπικὸς τοῦ Θε- γάνου Α. Π. Μακρή, Ἰωάννα Θ. Μπάρα, Β. Χ. Μαυρογιάννης.

ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ: Ἐνας χωρὶς ὑπογραφήν. ΑΡΓΟΥΣ: Α. Δημόπουλος. ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ: Θ. Α. Μπαρδής. ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Ἀλ. Γ. Μπαροκόπουλος, Σπυρ. Γ. Μπαροκόπουλος Ἀχιλ. Α. Χρήστου, Γ. Γ. Πατοῦνης.

ΙΘΑΚΗΣ: Καλλιόπη Κουγιαννοῦ, Θεοδόκης Μορφῆσης (ὁδὸς), Πάρις Παϊζῆς, Χρ. Ε. Ρεμαντῆς. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Στ. Β. Ρέμikas, Ἰσοδῶς Λέβης-ΚΑΛΑΜΩΝ: Σ. Γ. Γεωργιάδης. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Μαρία Χ. Μοστονίου, Ἑλισά- Χ. Πουλημένου, Ἄνδ. Σ. Μαργαρίτης, Ἐλισά- βη Σ. Μαργαρίτου, Ἰριγιένεια Σ. Κάλου, Ἐλε- νη Δ. Λάζαρη, Ἐλένη Γ. Μουζέκη, Κασάνδρα Α. Μαυροπόδη, Πηνελόπη Α. Τσουμιά, Θεοδόρα Π. Γκόφου, Μαρία Π. Βραγνίκα, Εὐφροδίκη Σ. Σουλιάτου, Μαρία Σ. Τίττα, Γαλατσία, Α. Κυ- τούση, Αικατερίνη Σ. Βραγνίκα, Εὐγενία Ι. Κατέχη, Π. Γρεῖ, Α. Γ. Λεσούλας, Λιζέττα Γ. Λεσούλα, Σπ. Α. Κεφαλάς, Ἑλληνα Ἀεροπόρος, Δήμητρα Σουβέρη, Β. Κ. Κασφίτης, Ἀνθ. Α. Κασφίτης, Νηνεμια, Βασίλειος Σ. Λεμέ-.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Γ. Σουβέρη. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Η. Ι. Θεοδορόπουλος. ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Λαφροστέφης Βασιλεῖς. ΛΑΥΡΕΙΟΣ: Ἀντωνία Βουτανιά, Α. Γ. Πα- καλιά, Η. Γ. Παπαλιάς, Ἀντωνία Ἰ. Παπαλιά, Παρασκευούλα Γ. Παπαλιά, Ὁδ. Παπαλιάς. ΛΙΓΟΥΔΙΑΣ: Σαβῆρος Β. Ρούσσος. ΜΕΑΓΡΑΛΑ: Βασίλειος Α. Παπαδοπούλου. ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: Εὐάγ. Ι. Πουκαδόπουλος, Α. Σ. Δημόπουλος. ΠΑΤΡΩΝ: Ἀνδριάντα Γ. Σπαγαδῶρον, Π. Η. Εὐμορφόπουλος.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Π. Σ. Μιχαῆλ, Α. Σ. Αγαου- δάκης, Ἐλένη Χ. Λοιδωραϊοῦ, Ν. Κ. Κων- σταντινίδης, Ἐλ. Θ. Τηλῶς, Α. Γ. Περικονά- κης, Α. Σ. Γκοῦμας, Ὁδ. Α. Ραυτοπούλου, Α. Δ. Καλογιάννης, Γ. Ν. Αρσῶς, Βασιλόρα Φεο- πούλου, Γ. Ρ. Φολερός, Α. Γ. Μακλαντιῆς, Α. Γ. Μεροκόρης, Χ. Δ. Χατσοῦλης, Ν. Γ. Μπαρδής, Κ. Π. Καρτέτης.

ΠΡΕΒΕΖΗΣ: Παπαῖ. ΠΥΡΓΟΥ: Α. Α. Ἀποστολάκος, Γεωργία Γ. Καραῖα, Α. Βαζιλεῖδης, Διαβολογιάννης Ἄλεις. ΣΥΡΟΥ: Θεοδόρα Μιχαῆλ, Μαρίνα Π. Κα- ταμαντῆ, Μόσχα Α. Λαζοῦνη. ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Χ. Κ. Λυμπερόπουλος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ Ὅλων τῶν ἀναθῶρον τὰ ὄνοματὰ ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληροῦδα καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ εἴης τίτσοσες: ΠΑΝ. ΑΘ. ΨΥΛΛΟΓΑΟΥ ἐν Ἀθή- ναις, ΘΕΟΔΩΡΑ Π. ΓΚΟΦΑ ἐν Κερκυρῶν, ΗΑΛΩ Γ. ΠΑΠΑΛΙΑΣ ἐν Λαυρεῖω καὶ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ ἐν Πειραιεὶ οἱ ὁποῖοι ἐνεργῶσ- αν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Ἰουνίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ

Συντάττομενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χόραν ἡμῶν διαφροσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Ἐσωτερικὸν	Ἐξωτερικὸν		
Ἐτησίᾳ δρ. 8.-	Ἐτησίᾳ φρ. 10.-	ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879	Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἐσώτερ. λ. 10. Ἐξώτερ. Φύλλα προσηγορευμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25
Ἐξάμηνος 4,50	Ἐξάμηνος 5,50		
Τριμῆνος 2,50	Τριμῆνος 3.-	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ	
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.		ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	
Περίοδος Β'.-Τόμος 23ος		Ἐν Ἀθήναις, 14 Μαΐου 1916	
		Ἔτος 38ον.-Ἀριθ. 24	

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΔΙΝΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'. (Συνέχεια)

Στὸ σπίτι τῆς Ἀσιέρης εὐρίσκειται ἀπὸ χθὲς καὶ ἡ Κολέττα.

Τὴν εἶχε φέρῃ ἡ κ. Μορέττ, λέγουσα ὅτι δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ τὴν κρατήσῃ, γιὰτὶ ὁ ἀδελφός της, ὁ κ. Ἀγκλάς, εἶχε νὰ τὴν πληρώσῃ ἕνα μῆνα καὶ οὐτε καν τῆς ἀπικντούσε στὰ γράμματα τοῦ ἐστελνε.

Ἔτσι ἡ Λουίζα ἀπεφάσισε νὰ κρατήσῃ ἐντὸς τοῦ σπιτί το κρητισαῖ καὶ, μετὰ τὴν ἐπι- στροφή τοῦ ἀνδρός της, θὰ ἐδλεπαν.

Ἡ Κολέττα ἐδέχθηκε τὴν ἀλλαγὴ αὐτῆ με τὴ συνθη- σμένη της γαλήνη καὶ τῶρα εφλαρεῖ φαῖδρα με τὸν φίλο της Ἑρρίκο, ἐνὸς ὁ μικρός ἡθοποιός κάνει τῆς τελευταῖες ἐτοιμασίας τοῦ ταξιδιοῦ του.

Τὸν ποὺ τὴν ἔχεις, τοῦ ἔλεγε, νὰ πᾶς τόσο μα- κρὰ καὶ νὰ ἴδῃς τίσοσ χω- ρες!

Καὶ δὲν λυπᾶσαι καθόλου, τοῦ θὰ λείψω τόσον καιρὸ; τῆ ρώτησε ὁ Ἑρρίκος.

Ἡ Κολέττα ἐκούνησε τῆς χρυσές της μπούκλες καὶ ἀ- ποκρίθηκε ἤσυχα:

Ὁχι!

Ὁ μικρός ἡθοποιός πει- ράθηκε.

Πῶς ὄχι; εἶπε. Δὲν μάγαπᾶς λοιπὸν σὰν ἀδελφὸ σου;... Μποροῦσε τοῦλάχιστο νὰ ἤσουν πιὸ εὐγενής...

Ἡ Κολέττα ἔβαλε ἔξασαγα τὰ γέλια.

Θάβλω πολὺ γρήγορα ἐπὶ Ριον-Ἰανέτρο. Ὁ θάβλος καὶ σὺ; ἐπὶ Ριο... εῶ- ναξε κατὰπληκτος ὁ Ἑρρίκος. Με ποῖόν; Γιατὶ δὲν πιστεύω νὰ ἴδῃς ἐλομόναχη. Ἡ Κολέττα εὐδόκησε τελοςπάντων νὰ ἐξηγηθῇ. Ἐγνώρισα, εἶπε, ἐπὶ κατάστημα

Ἐταν κύριο Ἀλβαράδο με τὴν κυρία του. Ἐἶνε πολὺ, μὰ πολὺ πλούσιοι καὶ δὲν ἔχουν παιδιὰ. Ἐγκέφθησαν λοιπὸν νὰ πάρουν μαζί τους ἐμένα. Καὶ νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια, τὸ θέλω κ' ἐγώ... γιὰτὶ μάγαποῦν. Σῶπασε λίγο κ' ἐπειτα ἐπρόσθεσε με πιερία:

Ἔτσι κ' ἐτσι, βλέπεις, ὁ ἀδελφός μου δὲν πολυνοιά- ζεται γιὰ μένα...

Ἡ συνομιλία αὐτὴ διεκό- πη ἀπὸ τῆ Λουίζα Ἀγκλάς, ποῦ γύρισε ἐκεῖνη τῆ στιγμῆ ἀπὸ τὸ Παρίσι.

Ἦταν κατάχλωμη, συγ- χισμένη, καὶ δὲν ἀπαντιῶσε καθόλου τῆς ἐρωτήσεως τοῦ ἀδελφοῦ της. Εἶχε πῆση σὲ μιὰ πολυθρόνα καὶ, βυθι- σμένη στῆς σκέψεις της, ἀ- φηρημένη, ἐκύττασε μηχανι- κῶς τὸν Ἑρρίκο, ποῦ ἀδεία- ζε τὰ συρτάρια του, ὄχι καὶ με πολλὴ τάξη, μέσα ἔ ἕνα μπαούλο.

Ἡ Κολέττα, με τὸ συνη- θισμένο της τὰ κτ, ἐνόησε ὅτι ἦταν περιττῆ καὶ βγήκε με τρόπο ἀπὸ τὸ δωμάτιο.

Μόλις ἡ Λουίζα βρέθηκε μόνη με τὸν ἀδελφὸ της, τὸν ἐσφίξε ἐστὴν ἀγκαλιά της καὶ τοῦ εἶπε:

Ἑρρίκο τὰ ξέρω ὄλα!.. Ἐρχομαι ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ ἀνδρός μου, ἐστὴν Ἰα- τρικῆ Ζωή. Εἶδα τὸν διευθυντή... Ὁχι, ὁ Ἀγ- κλάς δὲν ταξιδεύει γιὰ λο- γαρισμὸ τοῦ περιοδικοῦ. Ἐγ- νοοεῖς τί σημαίνει αὐτὴ ἡ ἀ- πουςία, καὶ θέλω νὰ μοῦ πῆς ὄλη τὴν ἀλήθεια. Δὲν θάγε φοβερώτερη ἀπὸ τῆς ὑποφίης ποῦ με βασανίζουσι.

Ὁ μικρός ἡθοποιός ἔδο-

κίμασε ακόμη νάντισταθ, αλλά στο τέλος έκαμψη από τα δάκρυα και τα παρακάλια της λατρευτής αδελφής του και της τα φανέρωσε όλα. Από τη στιγμή που άπάντησε στην Οστάνδη τον ψευτοκόμη Ρουσόκη, ως την τελευταία τους συνάντησι, με τον Καντινιό, που έπροκάλεσε τη δραπέτευσί του κακούργου. Της είπε για της αμφιβολίες που είχαν ακόμη κι ο Καντινιό και αυτός, όσον άφορά το ρόλο που έπαιξε ο Άγκλας στην κλοπή της Πιστωτικής και

«Δεν μάγαπας λοιπόν σάν αδελφό σου;» (Σ. 189, στ. α')

της εξήγησε πως ο δάσκαλός του κατώρθωσε νάνακαλύψη, ότι ο κακούργος έφυγε για το Ρίον-Γανέρο, όπου θα πήγαινε τώρα κι αυτός, ζητών την απόδειξι που χρειάζετο για νάναθεωρηθη ή δικη του πατέρα.

Η Λουίζα άκουσε χωρίς διακοπή την μακρινή διήγησι του αδελφού της. Και βυθίσθηκε στην απόγνωσι, χωρίς να βγάλη από το στόμα της μιλιιά κι από το μάτι της δάκρυ...

Εμάθαμε τώρα ή δυστυχισμένη, ότι ήταν γυναίκα ενός κακούργου κι ότι έμεινε μονάχη στον κόσμο, με τον πατέρα της στη φυλακή και με μόνο στήριγμα την ελαφρόμυαλη εκείνη μητέρα, που αποτελούσε ακόμη μια εύθυνη γι' αυτή.

Εστέκετο ακίνητη, σιωπηλή, χλωμή, με τα μάτια καρφωμένα στο κενό, αφρημένη.

Όταν την είδε έτσι ο αδελφός της, ώρμησε, την άγκάλιασε και της είπε :

— Λουίζα!... μην ξεγυγιάς ότι είμαι κι εγώ... Έχεις και μένα, να σε υπαρασπισθη και να σε ικανοποιήση. Όσο μικρός κι αν είναι ο αδελφός σου, έχει τώρα στη ζωή του ένα σκοπό, κι ο σκοπός αυτός τον κάνει μεγάλο. Αυτόν τον παλιό-Άγκλας, που σ' έγέλασε, αδελφούλα μου, εγώ θα τον βρω, 'ε όποιο μέρος του κόσμου κι αν πάη. Αυ-

τός θα είναι στο εξής ο μόνος σκοπός της ζωής μου!

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Στο υπερωκεάνειο

Η «Γαλλία», ένα θαυμαστό βαπόρι της Νοτιο-Ατλαντικής Έταιρείας, είχε άναχωρήση από το Μπορντώ, με τριακόσιους πενήντα επιβάτες, για τη Νοτιο-Αμερική.

Μέσα 'ς αυτούς τους ταξειδιώτες ήταν ο Έρρίκος Σομά, ο επιλεγόμενος «Μικρός Δαλλινύ» και—ποιός άλλος νομίζετε;—ή Κολέττα! Ναι, ναι! ή Κολέττα έκράτησε την ύπασησι που είχε δώση, πρό όλίγων ήμερών, στον Έρρίκο. Ουμάσθε βέβαια τί του είπε :

«Σκοπεύω κι εγώ νάβω στη Βραζιλία!»

Πρέπει όμως να ξέρετε, ότι όταν ή χαριτωμένη μικρούλα είχε μια ιδέα, μια επιθυμία, πάντα κατώρθωνε να την πραγματοποιή. Βασιζομένη στη μεγάλη συμπάθεια που της έδειχναν ο κύριος και ή κυρία Άλβαράδο, είχε παρακαλέση πολύ την Λουίζα Άγκλας να την άρσιση να πάη μαζί τους.

Η αδελφή του Έρρίκου, που ή φυγή του συζύγου της την άφινε σε μια δύσκολη θέση, έκρινε ότι δεν είχε το δικαίωμα να έμποδιση την Κολέττα να έπωφεληθη από της καλές διαθέσεις των πλουσιών Βραζιλιανών. Έζήτησε γι' αυτός τους ξένους πληροφορίες κι έλαβε λαμπρές. Κι άποράσισε τότε να τους εμπιστευθη το κορίτσι, πάντα με τη συμφωνία να το φέρουν πίσω μετά ένα χρόνο, όταν δηλαδή θα ξαναγύριζαν στη Γαλλία.

Η Κολέττα λοιπόν κι ο Έρρίκος εύρισκοντο κι οι δύο στο γιγαντιαίο υπερωκεάνειο. Με τη διαφορά μόνο, ότι εκείνη, με την οικογένεια Άλβαράδο, έταξείδευε πρώτη θέσι κι είχε όλη της την άνεσι' ενώ ο καιμένος ο Έρρίκος ήταν στην πρώτη του πλοίου, στοιβαγμένος με τους μετανάστες.

Γιατί ο μικρός ήθοποιός δεν είχε πολλά χρήματα. Γενναιόδωρος όπως πάντα, ο Καντινιό, την παραμονή της άναχωρήσεώς του, του είχε δώση ένα χιλιόφραγκο. Ο Έρρίκος, στην αρχή, δεν ήθελε να το πάρη, μολονότι του ήταν απαραίτητο. Ο δάσκαλός του όμως επέμενε πολύ.

— Μη μ' έμποδίζης, του είπε, να συντελέσω κι εγώ στο έργο που ανέλαβες, στην άποκατάστασι του φίλου μου Σομά. Χωρίς χρήματα, δύσκολα γίνεται το κάθε τί. Είσαι μικρός κι έχεις να υπερνικήσης πολλές άλλες δυσκολίες. Άρισέ με λοιπόν να σου εξασφαλίσω τα μέσα της ζωής για τους πρώτους τουλάχιστο μήνες. Δεν μπορείς

να μου πής «εργάζομαι και ζώ». Πρέπει να έχεις ελεύθερο τον καιρό σου και ήσυχο το κεφάλι σου, για να κάνης ό,τι χρειάζεται και να ξαναβρής τον γαμπρό σου. Γι' αυτό πρέπει νάχης λίγα χρήματα. Αργότερα, άμα μου γράψης τη διεύθυνσί σου, μπορώ να σου στείλω και άλλα.

Έτσι ο Έρρίκος έδέχθη τα χίλια φράγκα κι εύχαρίστησε θερμάτα τον καλόν άνθρωπο για την πολύτιμη βοήθειά του. Άλήθεια, χωρίς τα χρήματα εκείνα δεν θα μπορούσε να κάνει τίποτα. Δυστυχώς όμως, την ήμέρα που άφευγε, είδε την αδελφή του Λουίζα να βγάλη κατάγλωμη από το συρτάρι της ένα χορτονόμισμα των 50 φράγκων και την άκουσε να φιθυρίζη :

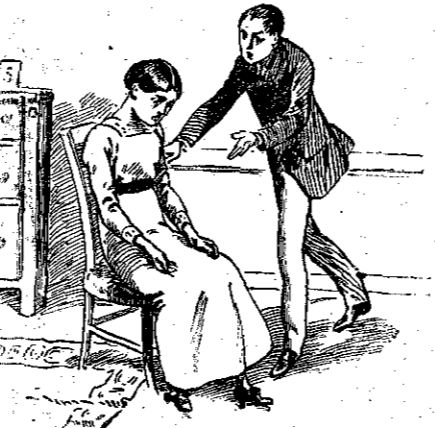
— Το τελευταίο!

— Κ' έπειτα; πώς θα κάμης; την ρώτησε ανήσυχος ο Έρρίκος.

— Ερώ κι εγώ; άποκρίθη ή Λουίζα. Βρήκα κάποια εργασία δακτυλογραφική... Έλπίζω να μη στερηθη ή μαμμά το γάλα της και την κατολέττα της.

Ο μικρός ήθοποιός δεν την άρισε να τελειώση. Έβγαλε από τη φόδρα του γελέκου του το χιλιόφραγκο που είχε ράψη εκεί, και της το έδωσε, λέγων παρακαλοεστά :

— Είναι ή προκαταβολή που μου δώσαν για την περιόδεϊα... Κάμε μου τη χάρη να το κρατήσης για το σπίτι... πολύ σε παρακαλώ. Θέλω κι εγώ να συνεισ-

«Αυτόν τον παλιό-Άγκλας, που σ' έγέλασε, αδελφούλα μου...» (Σελ. 190, στ. α')

σφέρω για το γάλα και την κατολέττα της μαμμιάς.

Και χωρίς να διατάση πολύ, ή Λουίζα πήρε το χιλιάρικο, πάντα με την ιδέα ότι ο αδελφός της άνηκε σε σοβαρό, σε πλούσιο θίασο, και ότι δεν θα του έλειπε τίποτα.

— Μπράβο! είσαι καλό παιδί! του είπε κι ένα φιλι.

Γι' αυτό τον λόγο, ο Έρρίκος Σομά, ο επιλεγόμενος «Μικρός Δαλλινύ», άναγκάσθηκε να δεχθη το εισιτήριο της

τρίτης θέσεως, που του είχε δώση, άμα έβρισκαν στο Μπορντώ, ο.κ. Πασκαλέ, ο αξίος ήμπρεσάριος του κινηματογραφικού θιάσου.

Τύπος αυτός ο Πασκαλέ, από τους μικρούς εκείνους του θεάτρου, που αϊωνίως άρρινον γι' αύριο τη μεγάλη επιχείρησι που θα τους κάμη έκατομμυριούχους, κ' έντωμεταξύ χάνονται σε μικροεπιχειρήσεις, χωρίς να έχουν εξασφαλισμένο ούτε το ψωμί τους.

Μ' όλη του την άπειρία και τη νεότηά, ο Έρρίκος, άμα μίλησε λίγο με αυτό τον άνθρωπο, έκατάλαβε, όπως του είχε πη και ο Καντινιό, ότι δεν ήταν πολύ σοβαρή ή κινηματογραφική αυτή «περιόδεϊα».

Και πρώτα-πρώτα, ο Πασκαλέ φάνηκε τόσο άδέξιος με τον πλοίαρχο της Γαλλίας, ώστε γρήγορα κατάλαβε κι αυτός με ποιόν είχε να κάμη και δεν του επέτρεψε να δώση στο πλοίο της παραστάσεις που έλογαρίζε. Όσο για της σκηνης που θα έκινηματογραφούσαν, ο Έρρίκος έμαθεν έκπληκτος, ότι ο θαυμασίος ήμπρεσάριος δεν είχε χρέηματα για ναγοράση της ταινίες που έχρειάζοντο!

Υπ' αυτούς τους όρους, το ταξείδι δεν έπρομηνήτετο για τον Έρρίκο πολύ εύνοικό. Περνούσε της ώρες του καθισμένος επάνω σε κάτι ξύλινα κιβώτια, κάτω από μια σκεδιά, που τον έχωριζε κάπως από τους άλλους ταξειδιώτες της τρίτης και τον άρινε ελεύθερο να βυθίζεται σε σκέψεις, —κάθε άλλο παρά ρόδινες...

Ω, αν ήξευρε, ότι ή μικρή του φίλη Κολέττα εύρισκοντο μέσα στο ίδιο πλοίο, όλίγα μόνο μέτρα μακρότερα, εκεί επάνω, στα πολυτελή σαλόνια και στα καθάρά, όλόφωνα καταστρώματα! Άλλά τα δύο παιδιά ήταν τόσο χωρισμένα μέσα 'ς εκείνο το μεγάλο βαπόρι, από τους φραγμούς των θέσεων και των κοινωνικών τάξεων, όσο κι αν κατοικούσαν σε δύο πόλεις διαφορετικές.

Από την ήμέρα που ανεχώρησαν από το Μπορντώ κι ή άκτής της Γαλλίας χάθηκαν μακριά στον όμιγλώδη όρίζοντα, τα δύο παιδιά, καθένα στον κύκλο του, είχαν την παράξενη εκείνη έντύπωσι, που τη γνώριζαν όλοι όσοι έκαμαν ποτέ μεγάλο ταξείδι.

Την τύρση, την παραζάλη, το θόρυβο της άναχωρήσεως, διαδέχεται μια σιωπή βαριά, καταθλιπτική... Η αρχή του ταξειδίου είναι το ίδιο μελαγχολική 'ς όλες της θέσεις. Οι επιβάται κυττάζονται, χαιρειτούνται ψυχρά. Έπειτα, λίγο-λίγο, γνωρίζονται καλλίτερα και κάνουν παρέα. Έτσι σχηματίζονται διάφοροι φιλικοί όμιλοι, που διασκεδάζουν όπως μπορούν. Οι προνομιούχοι έξαφνα,

που χαιρούνται την πολυτέλεια και την άνεσι της πρώτης, διοργανώνουν παιχνίδια, χορούς, συναστροφές, κι άρχίζει μια ώραία κοσμική ζωή μέσα στην πόλι που πλέει.

Αυτή την εύχαρίστη ζωή ζούτε τώρα κι ή Κολέττα στη «Γαλλία», όπου γρήγορα, με τη χάρη της και την εύμορφιά της, τους έκαμε όλους φίλους και θαυμαστάς, πρόθυμους να ικανοποιούν κάθε της επιθυμία.

Όταν έσηκώοντο, εύρισκε πάντα έναν επιβάτη, που της έπρόσφερε λουλούδια της σέριρας, γιατί τα μεγάλα αυτά βαπόρια έχουν απ' όλα, ακόμη και θερμοκηπία. Έπειτα έπαιξε στο κατάστρωμα παλέ, τένις, ντέκι κι άλλα διάφορα παιχνίδια, που της άνοιγαν την όρεξι για να καταδροχθίζη τα πολυάρθμα και πλούσια γεύματα, άδιάκοπα σχεδόν στην πρώτη θέσι, από της έννεα το πρωί ως τα μεσάνυχτα.

(Έπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

ΧΕΛΙΔΟΝΕΣ

Το έτος 1898 εύρισκοντο εις την νέότητά του, —την άνοιξιν, —εγώ δε εύρισκόμην εις την άνοιξιν της ζωής μου, την ήλικίαν εκείνην κατά την όποιαν ο γέλωσ άνθίζει εις τα χείλη μας άβίαστος, όπως αι φαίδραϊ άνεμώμαι εις τους λόφους και τους φράκτας, το δε δάκρυ μας στεγνώνει γρήγορα από τας ελπίδας, όπως ή πρωινή δρόσος από τας ακτίνας του ήλιου.

Ήτο ένα θαυμάσιον δειλινόν. Η φύσις, γεμάτη άρώματα, έδέχετο με χάριν τας τελευταίας θωπείας του ήλιου και αυτή μόν με τας μυρίας καλλονάς της, εκείνος δε με το ζωογόνο του φώς, έσχημάτιζαν ένα μαγευτικόν σύνολον, από το όποιον υπερέιχε το ιστορικόν και ένδοξον Παλαμίδι, του όποιου ή κόρυφή έφαίνετο ένωμένη με το γαλανόν στερέωμα κι έστολιζετο από απαλά λευκά νεφύδρια, ενώ οι πόδες του έφτιλοντο από του Άργολικού κόλπου το άφροστερανωμένον κύμα.

Κατά την μαγευτικήν εκείνην ώραν, έκαθήμην παρά το παράθυρον της οικίας μας και είχα πλησίον μου την αγαπημένην μου μητέρα. Έχαμεν διακόψη την εργασίαν μας και σιωπηλά! έθαυμάζαμεν την γύρω μας άρμονίαν των χρωμάτων, όταν άπέσπασαν την προσοχήν μας τάνησυχ, συνεχή και όξέα τερετίσματα ζεύγους χελιδόνων, αι όποiai έπετούσαν γύρω εις μίαν φωλεάν, από τας πολλάς που εύρισκοντο εις την άντικρυνήν παλαιάν στέγην.

Εις την φωλεάν εκείνην δεν έφαι-

νοντο, όπως εις τας άλλας, τα κεφαλάκια των νεοσσών, με τα χρυσοκίτρινα ράμφη τάναμένοντά τρεσίν, ούτε ήκούντο να χαρμόσυνα κελαδίζματα των.

Έπεκράτει εκεί σιωπή, ή όποία καθίστα μεγάλητεραν την άνησυχίαν των δύο χελιδόνων. Τώρα ήρχισαν να την συμμερίζωνται και αι άλλαι χελιδόνες, αι όποiai είχαν εκεί πλησίον τας φωλεάς των, κι έπετούσαν τερετίσουσι πλησίον των, ώστε να κινήσουν την συμπάθειαν και την άπορίαν μας.

Η άπορία μας όμως δεν διήρκεσεν επί πολύ, διότι μετ' όλίγας στιγμάς ή φωλεά ή σιωπηλή κατέπεσε και ήπλώθησαν εις τον δρόμον τα συντριμμάτα της, μεταξύ των όποιων τέσσαρα πουλάκια άπετρα, νεκρά και μικρός όεις ζωντανός!

Οι γείτονες, άντιληφθέντες το συμβάν, τρέχουν εύθως και με ξύλα φονεύουν τον όρν, όταν δε άπεμακρύνθησαν αυτοί, το δυστυχές ζεύγος των χελιδόνων έπέταξεν επί των συντριμμάτων και άφηκε σπαρακτικά τερετίσματα, ως να έστελλε προς τα άτυχή μικρά το τελευταίον χαιρέ...

Το συναίσθημα της συμπάθειας το όποιον έγέννησεν εις την ψυχήν μας ή άπροσδόκητος εκείνη σκηνή, μετεβλήθη εις ζωηρόν θαυμασμόν διά τας χελιδόνες, έπειδή μόλις αι έχουσαι εκεί πλησίον τας φωλεάς των ένόησαν, ότι το ζεύγος εκείνο έχασε τέκνα και κατοικίαν, συνεκεντρώθησαν να το βοηθήσουν μετ' σύντονον δε και πυρετώδη εργασίαν, είχαν κατορθώση να κτισθη εις την ίδίαν θέσιν νέα φωλεά, πριν να περάση μια ώρα!

Όταν έτελειώσε το εύγενές έργον των χαριτωμένων πτηνών και είδαμεν να εισέλθουν εις τας φωλεάς των όλα τα ζεύγη, μαζί δε με αυτά και το έρημωθέν, έψιθυρίσαμεν : «Ως θαυμαστά τα έργα σου, Κύριε!..»

Κα ΑΝΘΕΟΥ

Η ΔΟΞΑ

Δόξα στο πνεύμα των αρχαίων. Παγκόσμια φωτός πηγή! Δόξα στα όπλα ήρώων νέων, Που λύτρωσαν αυτή τη γη.

Μ' εκείνων τη χρυσή σοφία, Με τούτων την άγια όρημ, Καινούργι' ός πλάσωμε ιστορία, Γεμάτη δόξα και τιμή.

Έχει στεφάνια ή Νίκη ακόμη Στο δένδρο της τό ιερό! Απάτητοι της Δόξας δρόμοι Προσμένουν ήρωα τολμηρό.

Έμφορσ! στού έργου τον άθωνα! Εκεί νε ο πυρίτος παλμός, Εκεί της Νίκης ή κορώνα, Άθανασίας άσπασμός!

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ

[Από τα νεοφανή «Ποιήματά του»].

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. (συνέχεια)

Ο Ούίλλιαμ Τάυλορ έβυσε τὸ ἡλεκτρικὸν φανάρι καὶ πάλιν τοὺς περιεκύκλωσε σκότος ψηλαφῆτόν.

«Εἶν' ἐκεῖ» εἶπεν εἰπῆ ὁ ἀστυνόμος τοῦ Οὐεστμίνστερ. Ἀλλὰ πόσοι; πέντε δέκα, περισσότεροι ἰσῶς, ὀλόκληρη ἡ συμμορία;...

Ο σὺντροφος τοῦ Τάυλορ, ὀλιγώτερον ἀνδρείος ἀπὸ τὸν προϊστάμενόν του, ἠρθάνθη φρικιασὶν εἰς ὄλον του τὸ σῶμα. Ὁρισμένως, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀστυνομικοῦ εἶχε φοβεράς ἀπαιτήσεις!

Ἐβάδιζαν τώρα πρὸς τὸν θάνατον καὶ οἱ δύο, καὶ ὅμως δὲν ὀπισθοχώρησαν. Ἐξηκολούθησαν νάναθάινουν ἕνα ἕνα τὰ σκαλοπάτια, προσέχοντες μόνον νὰ κατοῦν εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ τὰ κάμνουν νὰ τρίξουν...

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Μωρίς Ζιλλάρ, ὁ ἀτρόμητος, εἶχεν ἀναρριχηθῆ εἰς τὴν

δὸν ἀσελήνου, διπλασιάζει, τριπλασιάζει τὸν κίνδυνον. Ἀλλ' ἀδιάφορον! ὁ νεαρός ντέτεκτιβ εἶχεν ὀρκισθῆ νὰ ἐμποδίσῃ μὲ κάθε θυσίαν τὸν Σκυλοκέφαλον νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἐγκληματικὸν του σχέδιον.

Τὰ σύρματα πρέπει νὰ κοποῦν, — κτυπᾶ λοιπὸν τὰ σύρματα κ' ἕνα-ἕνα τὰ κόπτει.

Καὶ τὴν ἰδίαν στιγμὴν ποῦ τὸ τελευταῖον σύρμα ὑποχωρεῖ εἰς τὰ κτυπήματα τοῦ χάλικου καὶ πίπτει, ὁ ἀρχιστυνόμος καὶ ὁ σὺντροφός του εἰσβάλλουν εἰς τὴν σοφίταν.

Ὁ Σκυλοκέφαλος γελᾷ ἀγρίως, γελᾷ θριμβευτικῶς εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐκδικήσεως καὶ τὸ χέρι του πιέζει τώρα τὸ κουμπί...

Ἀλλ' οἱ δύο ἀστυνομικοὶ προχωροῦν ἀνενόητοι, διότι τὸ πάτωμα ὑπὸ τοὺς πόδας των δὲν κινεῖται, τὸ μηχανήμα τοῦ ἀρχιληστοῦ δὲν λειτουργεῖ!

Μὲ τὸ σφύριγμα ποῦ κάμνουν οἱ ἀρχηγοί, ὅσοι ἀστυφύλακες εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς στέγης, εἰσέρχονται ἀμέσως εἰς

τὸν Κρίμα! ἐφθάσαμε πολὺ ἀργά! Ἐξήμερος. Ὑπὸ ἰσχυρὰν συνοδείαν, ὁ Σκυλοκέφαλος καὶ ὁ ἀξίος σὺντροφός του Ράλφ, ὁ βασιλεὺς τῶν Μεταμορφωτῶν, ὀδηγοῦνται εἰς τὸ Λονδίνον, ἐνῶ ὁ Τάυλορ καὶ ὁ ἀστυνόμος τοῦ Οὐεστμίνστερ, βοηθούμενοι ἀπὸ μερικοὺς ἀστυφύλακας, μεταφέρουν τὰ σῶματα τοῦ Μαρκητίου Δερινῦ καὶ τοῦ Οὐίλλιαμ Χόλκερ.

Ἀλλὰ καθ' ἡν στιγμὴν οἱ βασταζόντες αὐτὰ κατέρχονται εἰς τὸ ἰσόγειον τῆς βίλλας, μία νεάνις ὀρμᾶ εἰς προῦπάντησίν των, ἀπωθεῖ τοὺς ἀστυφύλακας, σκύπτει ἀνωθεν τῶν ἀψύχων σωμάτων καὶ ἐκβάλλει σπαρακτικὴν κραυγὴν, βλέπουσα τὸ κελιδὸν πρόσωπον τοῦ Ἀμερικανοῦ!

Εἶνε ἡ Νέλλη Χόλκερ, ἡ ὁποία εἶχεν ἔλθῃ νὰ εὕρῃ τὸν πατέρα της.

— Πληγωμένος; ἐρωτᾷ τὸν ἀστυνόμον, ὁ ὁποῖος τὴν τραβᾷ ἀπὸ τὸ χέρι. Εἶνε πληγωμένος, ναί;...

Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἀστυνόμος ἀργεῖ ὀλίγον νὰ τῆς ἀπαντήσῃ, ἡ Νέλλη, νομι-

τὴν σοφίταν. Ἠσυχοὶ, βέβαιοι ὅτι τὸ κινητὸν πάτωμα ἤρκει νὰ τοὺς σώσῃ, ὁ Σκυλοκέφαλος καὶ οἱ σὺντροφοὶ του δὲν εἶχαν λάβῃ κανὸν ἄλλο μέτρον ἀμύνης, ὥστε οἱ ἀστυνομικοὶ τοὺς καταβάλλον τώρα σχεδὸν ἀμαχητῶς.

Ἄλλως τε ὁ Σίμων καὶ ὁ Ράλφ δὲν περιστοιχίζονται εἰμὴ ἀπὸ πέντε μόνον σὺντρόφους οἱ ἄλλοι εἶχαν δραπετεύσῃ πρὶν περικυκλωθῆ ἡ βίλλα.

Ἀμα συνελήθησαν κ' ἐδέθησαν οἱ λησταί, ὁ Οὐίλλιαμ Τάυλορ καὶ ὁ ἀστυνόμος τοῦ Οὐεστμίνστερ ἤρχισαν νὰ ἐρευνοῦν τὴν σοφίταν.

Ἐξάρνα ὀπισθοχώρησαν ἔντρομοὶ ἐνώπιον θεάματος ἀπαισίου. Ἐκεῖ, εἰς μίαν ἄκρην, ἐξηλωμένα τὸ ἕν πλησίον τοῦ ἄλλου, εἶδαν δύο ἀνθρώπινα σῶματα ἀναίσθητα.

Ὁ Μαρκήσιος καὶ ὁ Ἀμερικανός! φωνάζει ὁ ἀρχιστυνόμος, παρατηρῶν ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλεκτρικοῦ φαναρίου τὰ πρόσωπα τῶν δύο ἐκείνων ἀνθρώπων.

Τοὺς ἐσκότωσαν!... Οἱ κακοῦργοι, τοὺς ἐσκότωσαν! ἀπαντᾷ ὁ σὺντρο-

φους ὅτι ἐμάντευσε τὴν τρομερὰν ἀλήθειαν, ρίπτεται θρηνοῦσα ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ πατέρα της.

— Ὁχι! ξεφωνίζει σὰν τρελλῆ πητέ μου ὅτι δὲν εἶνε ἀλήθεια... πητέ μου ὅτι... εἶνε ψέματα!

Ὁ πατέρας σας δὲν ἔχει τίποτε! ἀκούεται ἔξαρνα ἡ φωνὴ τοῦ Μωρίς Ζελλάρ· ὁ πατέρας σας εἶνε μόνον ἀποκοιμημένος.

Ἡ νεάνις στρέφεται, κλονιζομένη ἀπὸ τὴν μεγάλην της συγκίνησιν. Ὁ ντέτεκτιβ μόλις προσθάνει νὰ τὴν δεχθῆ εἰς τὰς ἀγκάλας του, διὰ νὰ μὴ τὴν ἀφίσῃ νὰ πέσῃ κάτω.

Ἀποκοιμημένος;... ψιθυρίζει ἡ Νέλλη, μὴ ἐννοῦσα οὐποτε· πῶς κοιμάται ἔτσι βαθεῖά;...

Ἀλλ' ὁ Οὐίλλιαμ Τάυλορ, ὁ ἀρχιστυνόμος, ἀνεγνώρισε τὸν Μωρίς Ζελλάρ. Καὶ ἐφορμῶν ὡς θηρίον κατὰ τῆς λείας του, ἀρπάζει τὸν νέον ντέτεκτιβ ἀπὸ τὴν μέσῃν καί, μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἀνδρῶν του, τοῦ περῶ ἀμέσως τὰς χειροπέδας.

(Ἔπεται συνέχεια) Π. ΠΥΡΓΩΤΟΣ

κορυφὴν τοῦ στύλου, ὁ ὁποῖος ἐβάσταζε τὰ ἡλεκτρικὰ σύρματα καὶ προσεπάθει νὰ κόψῃ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα διεβίβαζαν τὸ ρεῦμα εἰς τὴν βίλλαν τοῦ Σκυλοκέφαλου. Ἐκινδύνευε νὰ καῖ ἀπὸ ἡλεκτρικὸς σπινθίρας ἐκεῖ ἑπάνω, καὶ μὴ ἔχων ἐργαλεῖα, ἐκτυποῦσε τὰ σύρματα μὲ πέτρας.

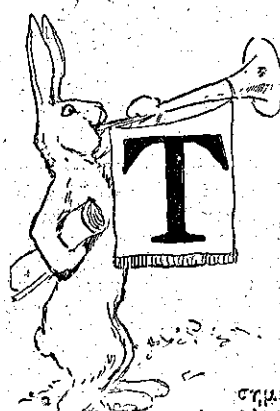
Ἐπιτέλους ἕνα σύρμα ἀπεκόπη, — φεῖδι τοῦ ὁποῖου τὸ δάγκωμα θὰ ἦτο κεραυνοβόλον, — συνεστράφη καὶ κατέπεσεν εἰς σπείρας παρὰ τὴν βάση τοῦ στύλου. Ὁ Μωρίς Ζιλλάρ προσπαθεῖ τώρα νὰ κόψῃ τὸ δευτέρον. Ἐβαλε μίαν πέτραν πλατειὰν μεταξὺ τοῦ σώματος καὶ τοῦ στύλου καὶ μὲ μίαν ἀλλήν πέτραν, μυτερήν, τὸ κτυπᾷ ὅσον εἴμπορεῖ δυνατώτερα.

Ἡ ἐλαχίστη ἀδεξιότης, ἡ παραμικρὰ ἀπροσεξία θὰ τὸν ἔκαμνε νὰ ὑποστῆ ἕνα ἡλεκτρικὸν σπινθίρα, ὁ ὁποῖος θὰ τὸν μετέβαλλεν εἰς στάκτην... Ἐὰν κατὰ λάθος ἤγγιζε τὸ σύρμα, τὸ ἔφαυε μόλις, θὰ ἐκεραυνοβλεῖτο αὐτοστιγμαῖ ἀπὸ τὸν ἡλεκτρισμόν...

Τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ἐκείνης, σχε-

ΑΘΗΝΑΓ'ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
Η ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ἀγαπητοί μου,

ΕΛΕΙΩΝΩ σήμερα τὴν πρόχειραυτῆ μελέτη γιὰ τὸν Σοσιαλισμό, μὲ μιὰ ἀναπαράστασι τῆς κοινωνίας τοῦ μέλλοντος. Εἴπαμε, ὅτι ὑστερ' ἀποκάμψοσιν καιροῦ, ἡ σήμερινη κοινωνία θαλλάξῃ μορφή.

Γι' αὐτὸ, καὶ μόνον γι' αὐτὸ, μπεροῦμε νὰ εἴμαστε βέβαιοι. Εἶνε κάτι ποῦ θὰ γίνῃ χωρὶς ἄλλο, ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ μὴ γίνῃ, γιατί ὅλη ἡ πείρα ποῦ ἔχουμε ἀπὸ τὸ παρελθόν, ὅλη ἡ ἱστορία, μᾶς διδάσκουν, ὅτι κάθε τόσο ἡ κοινωνία ἀλλάζει, μεταβάλλεται. Ὡς τώρα ἔχει περάσῃ ἀπὸ τρεῖς ἢ τέσσαρες μορφάς. Θὰ περάσῃ λοιπὸν κ' ἀπὸ μίαν ἄλλην. Καὶ πάλι, οὔτε αὕτη δὲν θὰ εἶνε ἡ τελευταία, ἡ ὀριστική. Ἀργότερα θὰ ἔλθουν καὶ ἄλλες. Γιατί ἡ κοινωνία εἶνε ἕνας ζωντανὸς ὀργανισμὸς ποῦ ἐξελίσσεται ὀλοένα καὶ προοδεύει. Κι' αὕτη ἡ ἐξέλιξις, αὕτη ἡ πρόοδος δὲν ἔχει τέλος. Μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι ὁ ἄνθρωπος προσπαθεῖ ὀλοένα νὰ γίνεταί εὐτυχής. Τὴν τελείαν εὐτυχίαν δὲν θὰ τὴν φθάσῃ ποτέ· πάντα ὅμως θὰ τὴν πλησιάζῃ.

Ἡ μεγάλη σοσιαλιστικὴ κίνησις τῶν ἡμερῶν μας μᾶς πείθει ὅτι ἡ κοινωνία βρίσκειταί στῆς παραμονές μιᾶς ἀλλαγῆς. Εἶνε τὸ σύμπτωμα, τὸ δεῖγμα, ὅτι ἡ καινούρια μορφή πλησιάζει. Πῶς θὰ εἶνε ἀκριβῶς αὕτη ἡ μορφή; Πῶς θὰ εἶνε ἡ κοινωνία τοῦ μέλλοντος; Αὐτὸ δὲν μποροῦμε νὰ τὸ ξέρουμε. Οἱ φιλόσοφοι, οἱ κοινωνιολόγοι, οἱ σοσιαλισταί, ἔχουν κάμη διάφορα προγράμματα, διάφορα σχέδια. Ἄν θέλετε, καὶ διάφορες προφητείας. Ἄλλοι προφητεύουν μιὰ γενική καὶ ἀπόλυτη κοινοκτημοσύνη. Ἄλλοι προλέγουν καὶ τὴν κατάργησι ἀκόμη τῆς οἰκογενείας, γιατί δὲν θὰ ὑπάρχῃ τότε παρὰ μιὰ μόνη οἰκογένεια, ἡ Πολιτεία, κ' αὕτη θανάτρεψῃ ὅλα τὰ παιδιά. Ἄλλοι ὀνειροδοῦνται τὴν ἕνωσι καὶ τὴν ἀδελφοποίησι ὅλων τῶν πολιτισμένων λαῶν, μιὰ σοσιαλιστικὴ νὰ ποῦμε παγκόσμια Ὀμοσπονδία, ὁποῦτε θὰ καταργηθῇ κ' ὁ πόλεμος γιὰ νὰ βασιλεύῃ αἰώνια ἡ εἰρήνη. Ἄλλοι πάλι φρονοῦν, ὅτι ἡ ἰδιοκτησία δὲν μπορεῖ νὰ καταργηθῇ ἔντελῶς,

δὲ καὶ στῆ σοσιαλιστικὴ κοινωνία θὰ ἐπιτρέπεται κάποια περιουσία, — πάντα μέχρις ἐνὸς ὀρίου, — ὅτι ἡ Πολιτεία δὲν θὰ εἶνε ἡ μόνη ἐργοδότρια καὶ ἡ μόνη οἰκογενειάρχισ. — ὅτι θὰ γίνονται καὶ ἄλλες ἰδιωτικὲς ἐπιχειρήσεις, ὅτι θὰ ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ ἄλλες μικρότερες οἰκογένειες, αὐτοτελεῖ μέρη τῆς μεγάλης, σὰ σήμερα, — ὅτι ἡ ἰσότης μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων θὰ εἶνε ὡς ἕνα βαθμό, — ὅτι ἡ γενικὴ ἀδελφοποίησις τῶν λαῶν δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ καὶ ὅτι πόλεμοι, μεταξὺ πολιτισμένων καὶ ἀπολιτιστῶν, θὰ γίνονται ἀκόμη καὶ τότε.

Ἀλλ' αὐτὰ ὅλα εἶνε λεπτομέρειες. Μᾶς εἶνε λοιπὸν ἀπολύτως ἀδύνατο νὰ τῆς προσδιορίσουμε ἀπὸ τώρα μὲ ἀκρίβεια καὶ νὰ ποῦμε μὲ βεβαιότητα: Αὐτὸ θὰ γίνῃ — αὐτὸ δὲν θὰ γίνῃ. Γιὰ ἕνα μόνον μποροῦμε νὰ εἴμαστε βέβαιοι: ὅτι κάτι θὰ γίνῃ. Ἡ κοινωνία, ὅπως εἶνε σήμερα, δὲν μπορεῖ νὰ μείνῃ αἰώνιος· θαλλάξῃ. Καὶ ἡ ἀλλαγὴ αὕτη θὰ γίνῃ ὅσο τὸ δυνατό πρὸς σύμφωνα μὲ τὸ σοσιαλιστικὸ Ἰδανικό. Ὁ ἄνθρωπος δηλαδή, ὁ πολίτης, στῆ νέα κοινωνία, θὰ εἶνε οἰκονομικῶς ὅσο τὸ δυνατό πρὸ ἀνεξάρτητος. Μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν καὶ τότε πλοῦσιοι καὶ πτωχοί. Δὲν θὰ ὑπάρχουν ὅμως ὑπέρπλοιοι καὶ ἀπύπτωχοι, πολυεκατομμυριῶχοι καὶ πειναλέοι ἢ γυμνοί. Κάθε ἄνθρωπος θὰ ἔχῃ ἐξασφαλισμένα τ' ἀπολύτως ἀναγκαῖα. Γιατί κάθε ἄνθρωπος θὰ εἶνε ἐργάτης καὶ τὰ κέρδη τῆς ἐργασίας θὰ μοιράζονται, ἂν ὄχι μὲ ἀπόλυτη, τουλάχιστο μὲ περισσότερη δικαιοσύνη ἀπὸ σήμερα. Κι' ἂν δὲν καταργηθῇ ἡ οἰκογένεια, ἡ ὁ πόλεμος, ἢ δὲν ξέρω τί ἄλλο, θὰ λείψῃ ὅμως... ἡ ἐλεημοσύνη.

Γιὰ τὸν ἀπλοῦστατο λόγο, ὅτι δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἄνθρωπος τόσο πτωχός, τόσο ἄθλιος, ὥστε νὰ ἔχῃ ἀνάγκη νὰ τὸν ἐλεήσουν. Ἄν θὰ εἶνε γέρος ἢ σακάτης, ὥστε νὰ μὴ μπορῇ νὰ ἐργάζεται, ἡ Πολιτεία θὰ φροντίζῃ γι' αὐτόν, ὅπως φροντίζει σήμερα γιὰ τοὺς ἀπομάχους καὶ τοὺς ἀποστράτους της.

Ἔτσι θὰ εἶνε, ἀπάνω-κάτω, μὲ γενικὲς γραμμές, ἡ Μέλλουσα Κοινωνία. Ἐκεῖ τείνουν σήμερα ὅλα. Κάθε μορφωμένος, ἀνώτερος ἄνθρωπος, ἕνα τέτοιο Ἰδανικό κυνηγᾷ. Ἡ φιλοσοφία, ἡ φιλολογία, ἡ ποίησις, ἡ τέχνη, ἀκόμη καὶ ἡ πολιτικὴ, ἐμπνέονται σήμερα ἀπὸ μιὰ ζωηρὴ ἀγάπην, ἀπὸ μιὰ βαθεῖα συμπάθεια πρὸς τὰ πρὸ δυστυχισμένα κοινωνικὰ στρώματα, πρὸς τὸν κάτω λαόν, πρὸς τὸν ἐργάτην, καὶ ζητοῦν τὸν φωτισμόν του, τὴν ἀνώψωσί του, τὴν βελτιώσι τῆς τύχης του, τὴν εὐτυχίαν του. Γίνονται ἀγῶνες πνευματικοί, ποῦ θὰ τοὺς διαδεχθοῦν καὶ ἀληθινοὶ πόλεμοι, γιὰ νὰ ἐπικρατήσῃ αὐτὸ τὸ ἰδανικό. Ἡ ἀπεργίαι,

ποῦ εἴπαμε προχθές, ἡ συγκρούσεις μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἀστυνομικῶν, εἶνε, ὡς ποῦμε, ἡ πρῶτες ἀψιμαχίες τοῦ μεγάλου πολέμου. Ὅταν οἱ σοσιαλισταί γίνουν πολλοί, θὰ ζητήσουν κ' αὐτοὶ νὰ ἐπιβληθοῦν μὲ τὴν βίαν. Ἀλλὰ κ' αὐτὸ μπορεῖ νὰ μὴ γίνῃ. Τὸ μεγάλο ζήτημα μπορεῖ νὰ λυθῇ εἰρηνικά. Γιὰ καμμιὰ λεπτομέρεια, τὸ ξαναλέω, δὲν μποροῦμε νὰ εἴμαστε βέβαιοι. Βέβαιοι εἴμαστε μόνον γιὰ τὴν γενικὴν ἰδέαν, δηλαδή εἰτε μὲ πόλεμον, εἰτε εἰρηνικά, ἡ κοινωνία, ἀπ' αὐτῆ τῆ μορφῆς, θὰ περάσῃ σὲ μίαν ἄλλην. Καὶ ἡ ἄλλη αὕτη θὰ εἶνε καλλίτερη, ἀνώτερη, τελειότερη.

Σὰς ἀπαύσματα ΦΑΙΔΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

[Βλέπε «Ὀδηγὸν Συναθροητοῦ» Κεφ. ΙΒ']

α) Παιγνιον
Ἐστάλη ὑπὸ Κάμιας Πυλαρινοῦ
BI
NEI ΓHP AOC
AS ZAM O ZHS NI
PAΓ ΓAM ΓHE
ΠE

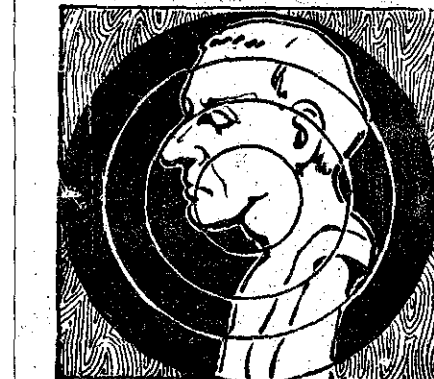
Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐταὶ ὥστε νὰποτελεσθοῦν τὰ ὀνόματα πέντε ποταμῶν τῆς Ἀφρικῆς.

β) Διὰ τοὺς Παρρησιολογοῦντες

Ἐστάλη ἀπὸ ἑνὸς Σιαμιστοῦπουλου
La bout de patience vient à tout.
Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ λέξεις αὐταὶ ὥστε νὰποτελεσθῇ μία παροιμία.

Δήλωσις: Αἱ λύσεις —ὁσωνδήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, — συνοδεύονται ἀπαραίτητως ὑπὸ ἐνὸς μόνου δεκαλέπτου καθαροῦ γραμματοσήμου.

Ῥῖσεις τοῦ 22ου φύλλου

α.) Ἴδου πῶς θὰ περιστραφοῦν οἱ κύκλοι, ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἡ προτομὴ τοῦ Κικέρωνος.—β.) Μαδρίτη, Βαρκελώνη, Σαραγόσσα, Βαλεντία, Κάδιξι.—γ.) Ἡ συνειδητὴ ἐλέγγυ.—δ.) Le vin est tiré, il faut le boire. (Μπήκεις στὸ χορὸ, πρέπει νὰ χορεύεις.)

*Ίδε τον Όδηγόν του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΝΗΤΩΝ

Συνδρομητόν, Κεφ. Β.

ΤΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΜΕΝΟ ΠΑΙΔΑΚΙ

[Η βραβευθείσα Μετάφρασις του Μικρού Διαγωνισμού] (*)

Επήγαίνα μίαν ημέραν έφιππος. Κατέβηκα γιά να κόψω ένα φυτόν από ένα φράχτη. Τό άλογό μου, έποφελούμενον τής στιγμιαίας ελευθερίας του, ήρτισε να καλύξαι κατά μήκος του δρόμου. Ένα μικρό παιδάκι, που εύρίσκειτο 'ς ένα γειτονικό χωράφι, τό άγγελήφθη, έσπευσε να τρέξη εις τήν καμπή του δρόμου, έφθασε πρίν άπ' αυτό και πηδάστας, τό ήρπασε από τό χαλίνο και τό κράτησε στερεά έως τήν στιγμή που έπληθίασα. Έθαύμασα τό τρανταφύλλον χρώμα και τό εύχαριστημένο ύφος του παιδιού.
- Σου είμαι ύποχρεωμένος, παιδί μου, του είπα τό έπιασε με δεξιότητα. Τι θέλεις να σου δώσω γιά τόν καπο σου;
Και έβαλα τό χέρι 'ς τήν τσέπη μου.
- Δέν έχω άνάγκη από τίποτε, κύριε.
- Τίποτε; τόσο καλλίτερα γιά σένα' πολύ όλίγοι άνθρώποι στόν κόσμο θ' άπαντούσαν έτσι. Άλλά, πές μου, τί έκανες 'ς εκείνο τό χωράφι;
- Βλαστολογούσα χορτάρια, φυλλάγοντας τά πρόβατα.
- Σου άρέσει αυτή ή εργασία;
- Ναι, κύριε, όταν μάλιστα κάμη κάλον καιρό.
- Μα δέν θα προτιμούσες να έπαιξες;
- Όχι! αυτό που κάνω, δέν είνε βαρειά δουλειά' είνε τό ίδιο σά να έπαιξα.
- Έχεις πολλή ώρα έδώ στο χωράφι;
- Από τάς έξη τό πρωί.
- Δέν πεινάς;
- Μάλιστα, κύριε, άλλα σε λιγάκι θα πάω να γευματίσω.
- Άν είχες έξη δεκάρες, τί θα τής έκανες;
- Δέν 'ξέρω' ποτέ στη ζωή μου δέν είχα τόσα χρήματα.
- Δέν έχεις λοιπόν επιθυμία γιά κανένα παιγνίδάκι;
- Όχι, κύριε' δέν έχω σχεδόν ποτέ καιρό γιά παιγνίδια. Πρέπει να βγάλω τ' άλογα στη βοσκή, να περιποιούμαι τής αγελάδες, να κάνω τά θέληματα στην πόλι, κι' όλα αυτά άξιζον όσον και τό παιγνίδια.
- Ναι, άλλ' αν είχες χρήματα, δέν θ' άγόραζες μήλα και γλυκίσματα, όποτε θα πήγαίνες στην πόλι;
- Ό! έχουμε μήλα στο σπίτι' όσο γιά γλυκίσματα δέν με νοιάζει, γιαν ή μητέρα μου, κάπου-κάπου μου κάνει μιά πηττα, που μ' άρέσει τό ίδιο.
- Τα ύποδήματά σου είνε τρύπια. Δέν θα θέλεις καλλίτερα;
- Έχω τά καλά μου γιά τής Κυριακής.
- Άλλά δέν μπάζουν νερά αυτά που φορείς τώρα;
- Ναι, μί δέν με νοιάζει γι' αυτό.
- Τό καπέλλο σου είνε καταξεσχισμένο.
- Έχω ένα όλοκαίνουργο στο σπίτι!
- Και τί κανείς όταν βρέξη;
- Όταν βρέξη πολύ δυνατά, χώνουμαι

σε κανένα φράχτη, έως να παύση ή βροχή.
- Τι κανείς όμως όταν πεινάσης, προτού έλθη ή ώρα να φύγης;
- Κάποτε τρώω κανένα ρεπινάκι.
- Και αν δέν έχη;
- Έ καλά! τότε περνά ώπα-ώπα. Δουλεύω διαρκώς και ξεχνάω ότι πεινώ.
- Δέν διψάς όταν κάμη ζέστη;
- Ναι, άλλα έχει άρκητό νερό εκεί κάτω.
- Παιδί μου, βλέπω ότι έχεις δίκη, και ότι δέν έχεις άνάγκη από τίποτε. Δέν πήγες όμως άκόμη σχολείο;
- Ναι, κύριε, και θα ξαναπάω, αφού θεροίωμαι.
- Θα χρειασθής όμως βιβλία τότε.
- Μάλιστα, κύριε.
- Λοιπόν, θα σου τά δώσω εγώ. Είπέ το όμως 'ς τόν πατέρα σου, γιαν είσαι ένα κλό ποιιδι εύχαριστημένο άπ' όλα. Τώρα, γύριστά πρόβατά σου, φίλε μου.
- Μάλιστα, κύριε, σάς είμι πολύ ύποχρεωμένος.
- Χαιρε, παιδί μου.
- Χαιρετε, κύριε.

Άνδρειμένος Κουραμπιές

ΑΥΓΟΥΛΑ

Τρεμόβουσε ό Αδρεινός Κι' ή Αδγή ή μαγεμένη
Στόν κόσμο φέρνει τό φτωχό
Τά πλούσια της δώρα.
Και χαρταίνα τό πουλιά
Τήν ώρα λευκοφόρα
Με τή γλυκειά τους τή λαλιά
Τή μυριοζήμενη.
Και του παιδιού ό ξυτητής,
Τό πλουμιστό τόνιθι,
Στου φτωχικού του τή σκεπή
Τρανά φωνάζει τώρα.

*Από μικρού άκούγεται
Καμιάνα δείξη
Που γιά τό θείο λάτρεμμα
Τόν άνθρώπο φωνάζει,
Και ό καθένας κτύπος τής
Μιάν άρμονία σταλάζει,
Και μέσ' στο τόσο μύγεμμά,
Ουράνια μουσική
Ερχόνται αδιάκοπα
'Απ' τό γλυκό τάνηδόνι,
Που μέσ' 'ς του δένδρου τά κλαδιά
Μι' άγάτη θεμελιώναι.

Πρωαίνος Διάβολός

ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΓΝΩΡΙΜΙΑ

Δέν είδα ποτέ τό πρόσωπό τής...
Είχαμε πάει γιά λίγες μέρες 'στη Σύρο, εκείνο τό καλοκαίρι. Ένα βράδυ που καθόμαστε 'στο μπαλκόνι του ξενοδοχείου μας, καθόταν κι' εκείνη 'στο άπέναντί μας με τή θεία τής, ή όποια και μιά τή σύστημα. Άρχισαμε τή συνομιλία, χωρίς να μπορούμε να διακρίνωμε ή μιά τήν άλλη. 'Επειδή μου άρσε ή συντροφιά τής, είπα 'στη μαμιά και τήν εκάλουσε με τή θεία τής να πάμε 'στην άγοργιάλι μετά τό φαγητό. 'Εδέχθη εύχαρίστως. Η βραδιά ήταν όραία, μά μερικά σύννεφα έκρυβαν

κάπου κάπου τό φεγγάρι. Κρατούμενες από τά χέρια, έπεράσαμε ώρα πολλή καθισμένες σε μιά πέτρα τής άγοργιάλις και κάθε που τό σύννεφο άφιναν τό φεγγάρι ελεύθερο, προσπαθούσα να διακρίνω τό πρόσωπό τής, μί δέν τό κατώρθωνα' ήταν τόσο άμυδρό τό φως... Πολλές φορές τήν άκουσα να μιλύ λέγη 'ετι κοίμα να μη μνεντε πάντα έδώ!' Μα και γώ τό ίδιο έλεγα, γιαν ποτέ μου δέν είχα συνάντηση τέτοιο κορίτσι. Δυό φορές άκούσαμε τή μιμητά να μιάς φωνάζη να φύγωμε, μά μετ' τήν παρακλιούσαμε να καθήση λίγο άκόμη. 'Επι τέλους άναγκασθίκαμε να σηκαθούμε. Μου ύπεσχέθη πώς θα ήρχετο τήν άλλη μέρα να τήν έβλεπα, και χωρισθίκαμε. Μα δυστυχώς κάποιο αϊφνίδιο μιάς άνάγκασε να φύγωμε τήν άλλη μέρα πολύ πρωί... Τή; άφησα ένα μπλιετίκι με δυό λόγια, μ' από τή μεγάλη μου συγκίνηση που θ' άφινα τόσο γρήγορα τ' άραίο νησί, λιμάνησα να τή; γράφομαι τή διεύθυνσί μου. 'Ετσι άφισα τήν καλή μου φίλη χωρίς να τήν άποχαρηθώ χωρίς καν να τήν γνωρίσω... Άλλά τί λέγω; τήν έγνωρίσα, έγνωρίσα τήν ψυχή τής. Μήπως αυτή δέν είνε τό αληθινό μά και τό δυσκολότερο γνώρισμα;

Ακτις Ηλίου

ΤΙ ΣΚΕΠΤΟΜΑΙ

1.— 'Ο καλός ό φίλος στη χαρά μας φαίνεται. Είνε τόσον δυσκόλο τό πραγματικώς συγγαίρειν και τόσον φυσικόν τό συλλαπείσθαι!
2.— Λέγουν 'δέν ύπάρχη κανεις εύτυχής και άπόδειξις τούτου ότι ποτέ ό άνθρώπος δέν παύει να επιθυμύη'. Και όμως, αν ήτο δυνατόν να ύπάξη άνθρώπος μη επιθυμών όχι μόνον δυστυχιστάτος θα ήτο, άλλα κι' δέν θαίξιζε να όνομάζεται άνθρώπος.
3.— Τό να επιθυμύη τις και να γίνετα είνε παράγον εύτυχίας, ενώ έχθρός αυτής είνε ή σγνά φροδός και συνοδευομένη ύπό τής φοβερός άπογοητεύσεως έλπίς.
4.— 'Όσον άπέχουσι οι Ούρανοί του 'Αδου, τόσον άπέχει και ή άπειλοσία τής άπογοητεύσεως.
5.— 'Η έλπίς περιέχει: επιθυμίαν, πιθανότητα και πεποίθησιν. Άν έλειπεν ή τελευταία δέν θα ύπήρχεν άπογοητεύσις.
6.— Έάν επεκράτει αυτοσεβασμός, θα επερίττευσεν ή φιλοτιμία.
7.— 'Sammum jus, summa injuria'. Πηό πολύ κάποτε άληθεύει και τό άντίθετον. 'Ο θεός δίνει του δουλευτή μισό ψωμί και τ' άκαμάτη ένα'.
8.— Μιά ψυχή εκ φύσεως ελεύθερα αν συναντήση ευνοϊκώς περιστάσεις θα γίνη ποιητική. Άν τούναντίον δεσμευθί, θα φιλοσοφήση.
9.— 'Όλοι σχεδόν πιστεύουμεν πολύ μερικά πράγματα, ενώ συνάμα εξ ίσου πιστεύουμεν και τά εκ διαμέτρου άντίθετα. προς αυτά. Γιά πόσο γρηγορά παραδειγμα: «βάνει σκύλους στην άγγίρειαν» και «δουλεύει σάν σκύλι».

10.— Ένας λόγος ειρωγείας ή οίκτου πηλγώνει βαθύτερα και από τήν άδικίαν.
'Ελληνική Αίγλη

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Καθόμουνα ένα γλυκό βραδάκι, μετά τό δείπνο, κοντά 'στο παραθύρι και μελαγχολικός 'θερούσα τ' άστέρια 'στόν ουρανό.
Μά ένας κρότος βημάτων μ' έκαμε να ανέλθω, γιά να κυτάξω κάτω και 'στο όγκο πώς τής σελήνης διακρίνω ένα παιδάκι, που κνηγούσε μιά πυγολαμπίδα.
Θυμήθηκα τότε τά μικρά μου χρόνια, που κάθε όπόγευμα, μετά τή δύσι του ήλιου, μαζί με τ' άδελφια μου και με κάτι άλλα παιδιά, πηγαίναμε έξω άπ' τή πόλι να παίξουμε και να πιόσουμε πυγολαμπίδες. Θυμήθηκα τους φίλους μου, τους κληρούς μου φίλους και τής εύτυχισμένης; σήμες, που περνούσα μαζί των παιζόντας...
Και άπορροφημένος άπ' αυτές τες εύχαρίστες άναμνήσεις, έλησμούνησα τό παρόν και ποιάς 'ξέρει, πόσες ώρες θα 'μενα 'ς αυτή τή θέσι, αν δέ μ' έκυρίσει ό ύπνος, γιαν είχαν έλθη πιά τά μεσάνυχτα...

Τράκος

Η ΣΙΜΑΔΟΥΡΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

Ένας παπάς ήξευρε να διαβάξη λυγάκι, άλλα δέν μπορούσε να βροίση και τό Ευαγγέλιον' έπήγαμε λοιπόν κάθε Σάββατο εις τόν διδάσκαλον του χωριού, και αυτός του έσημάδανε ποίον Ευαγγέλιον θα έλεγε τήν Κυριακήν και ως σημείον του έβραζεν εις τήν σελίδα ένα ξυλάκι.
Ένα Σάββατο, τό παιδί που έξεσκόνιζε, εκύταξε τό Ευαγγέλιον και μη γνωρίζον τήν μεγάλην σημασίαν που είχε τό ξυλάκι εκείνο γιά τόν παπά, τό έπέταξε. Τήν Κυριακήν λοιπόν έπήρε ό παπάς τό Ευαγγέλιον και, νομίζων ότι είνε μέσω τό ξυλάκι, ήρτισε:
- Τω καιρώ εκείνω είπεν ό 'Ιησούς... (και εξεφύλλιζε τό Ευαγγέλιον διά να εύρη τό φύλλον) τω καιρώ εκείνω, έξηκολούθει, τω καιρώ εκείνω... ό 'Ιησούς είπε...
- Μα τί είπε επί τέλους, παπά μου; έρωτά ένας χωρικός, χάσας τήν ύπομονήν.
- Να, άπαντά ό παπάς άναγκασμένος, είπε, να πάρη ό διάβολος τό κεφάλι εκείνου που έβγαλε τή σιμαδούρα!
Φιλελεύθερα 'Ελληνίς

ΑΠΟΡΙΞ

Διατί να λέμε ταξίδι να μη λέμε ταλάδι;
Διατί παλάτι και όχι παλιπέρι;
Διατί Πηλεόση και όχι Τρυγείση;
Διατί μουστάκι και όχι μουσιώρογο;
Διατί παπούτσι και όχι γιαγάτσι;
Διατί καμηλαύχι και όχι καμηλοπαδάλαχι;
Διατί μαχαίρι και όχι μαπόδι;
Τραγουδι της Δευτεριάς

ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ό μπαπάς και ή μαμιά συνομιλούν.
- Τι φυλάργυρος αυτός ό γέρος!..
- Και τί θα τά κάμη τόσα λεπτά;
- Ναχε τούλάχιστον παιδιά...
Και ό μικρός Νίκος διακόπτων:
- Μπά! και δέν μπορεί να κάμη έγγόνια;
'Εστάλη από τό Θαλασσοπούλι του Στόλου
* *
'Η μικρά 'Αλίχη μπαίνει στο ζαχαροπλαστείο και ζητεί καραμέλες γιά τό βίχη.

- Έχεις βίχη; τή ρωτά ό ζαχαροπλάστης.
- Τό βίχη τόν έχει ό παπούς, άπαντά ή 'Αλίχη 'Εγώ όμως θα φάγω τής καραμέλες.
'Εστάλη από τό Κατωκίαν των Παρεών
* *
Εί; τό μάθημα τής Γερμανικής.
- Πώς θα πούμε γερμανικά, Νίκο, τό κανελί;
- Κάνι... (Κεϊν)
- Μάλιστα. Και τό πιάς, Γιώργο;
- 'Αβελ!
'Εστάλη από του Λεοντοκόρου Λεοντίδα

Αλληλογραφία της 'Διαπλάσεως, Αθήναι, 38, όδός Εφορίπου, τήν 10ην Μαΐου 1916

ΕΠΕΙΔΗ εξεχείλισε σήμερα ή Σελίς Συνεργασία; και με τό δίχνο τής, γιαν είχα πολυ καιρόν να δημοσιεύσω, ή αλληλογραφία μου κατ' άνάγκη θά είνε σύντομος. Άπό λίγα λόγια στον καθένα και... προς Θεού, όχι παρτίπονα!
'Όχι, Κλέφτικο Βόλι, άλλος ό 'Αναίας και άλλος ό 'Εκτακός. Άπλώς έμμήθη τολογοπαίγνιτά του, ή μάλλον τό υπενθύμισε. Τό λάθος που σμετιώνεται είνε άσήμερον και δέν είνε μετ' έξη κωμαίαν συνέπειαν.
Πολύ καλά, Χάον. Άν βέλη ό Σλαβαμένος 'Ελλην, ως σου στείλη τήν διεύθυνσί του να εξακολουθήσεις δι' αλληλογραφίας τήν συζήτησιν περί των 'Εκθέσεων. Διά τό άλλο συμφωνώ 'όταν οι σίτοι είνε τέλειοι, ή όμοιοκαταλήξια είνε περιττή. Άλλά τα προτερήματα που είνε μετ' έξη κωμαίαν συνέπειαν είνε τόσον μεγάλα και σπάνια, ώστε όλίγοι ποιητάι τό άποτολμούν...

Κόρη του Μοριά, αυτό τό ψευδώνυμον σου εδιάλεξα και χαίρω πολύ διά τήν γνωριμίαν. Τι δέν ενώνεις από τήν άλλην των Μ. Μυστικών; Πέ μου το να σου τό εξηγήσω. Δίτσι, έννοις, δέν είνε μετ' έξη κωμαίαν συνέπειαν. Ό θά ήθελα μίαν στήλην. -Τό 'Αίμα' δέν θά δημοσιευθί, διότι είνε ξένον ποίημα και γνωστόν. Αύτά που βλέπεις στην Σελίδα, τά κανουε τά παιδιά μόνα των.
Πιθανόν να έχης δίχνο, 'Ιοίς. Δέν μπορεί να βλαφή κανεις από κάτι που δέν τό καταλαβαίνει. Και αφού δέν τό καταλαβαίνει, δέν θα επιμεληνη και να τό διαδάση. Ναι, άλλα τό παραδέχονται αυτό οι γονεϊ; και οι διδάσκαλοι; Και όταν ίδουσ εις τήν 'Διαπλάσιν' κομμάτια δια μεγάλων, τι θα πουν...
Ραψωδία του Αίσχ, αφού έχεις πρόωρον άνάπτυξιν και ό Ιακρός είπε, ότι δέν πρέπει να εργάζεσαι πολύ, μη μου γράφης και τόσον συχνά. Λυπούμαι, διότι τά γραμματάκια σου είνε ωραιότατα' θα τό ύποστύ όμως χάριν τής υγείας σου, με τήν έλπίδα να ποζημιωθί άργότερα.

Η πηγή του κακού, Ζήτω ή Διάπλάσις, είνε ή άπέλα της ανθρωπίνης φύσεως. Διατί τώρα ό Θεός; έπλασε τόν άνθρωπον άτελή και τόν άφρονε να τελειοποιήται με κόπον και άγώνα, Διατί, με άλλους λόγους, δέν έπέμισε τήν γνή από άγγέλους, -αυτό δέν είνε μετ' έξη κωμαίαν συνέπειαν. Αί βουλαί του Θεού είνε άνεξερεύνητοι. Μη σπάξης λοιπόν άδικά τό κεφάλι σου.
'Οραία και ποιητή ή έπιστολή σου, 'Εσμεγάλα, μ' εύχαρίστησε πολύ. 'Όσον διά τήν φωτογραφίαν σου, δέν τήν εδημοσίευσα άκόμη, πρώτον διότι δέν ύπάρχη κατάλληλος τσίγγος δι' αυτού του είδους τάς λεπτάς εικόνες' έπειτα, διότι εις τό χαρτί των άγοραστών που μέσ; δίδουν τώρα, βγαίνουν μουντζούρες. Δι' αυτό δέκοφα τήν δημοσίευσιν των βραβευμένων, ως να έλθη τσίγγος και καλλίτερο χαρτί.

Με πολλή μου χαράν εδιάβασα τό πρώτον σου γράμμα, Χαρούμενη Καροδύλα. Ναι, πολλοί άλλοι Διαγωνισμοί θα προκηρυχθούν προσεχώς. Γράφε μου συχνά.
Πέμα της 'Αντιόχειας, ώρατα όσα μου γράφεις. 'Ο κ. Φιλίδων σάς είπεν, ότι δέν είνε Σοσιαλιστής, όχι διότι άποκρούει τήν σοσιαλιστικήν ιδέαν, -από τάς έπιστολάς που κάθε άλλο φαίνεται, -άλλά διότι δέν καταγίνεται ειδικώς εις αυτά τά ζητήματα, ώστε να γράφη με κώρος, όπως π. γ. ό κ. Δρακούλης.
'Η Τρισσίγη πληροφροεί τον Σλαβαμένον 'Ελληνα, ότι 'άν και στην τάξι τής γράφου δλες στη δημοτική, τά μαργαριτάρια του Γάγγη όλο κι' άριβαίνουνε'.
'Οραίας έπιστολάς μου 'εστειλαν αυτήν έδομάδα οι έξής: Παπαίσις, 'Ενδοξος Κνανόλευκος, 'Οραία Γαλάτεια, 'Αδριάντος 'Αννίβας, 'Ευτέστη Ν. και 'Αγαθάκι. -Εξετέλεσα τάς παραγγέλιας των και τόδε εύχαριστώ διά τά καλά των λόγια.
ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.
Αυτήν τήν εβδομάδα έλαβα τά εξής:
'Ο Θάνατος. - 'Η Σημαία. - 'Η Ζήλεια. - 'Τό παρελθόν και τό παρόν. - 'Τά όνειρα. - 'Τι δηγείται ή Σελήνη. - 'Ανεκδοτόν. - 'Η άρχίδα τής Σελήνης. - 'Ο άρχιστράτηγος Δεσφόρος. - 'Αδριανός. - 'Χαίμα. - 'Βαρνάκι και βαποράκι. - 'Τό μυστικό του γαιθάρου. - 'Πέτρος ό Μέγας κτλ. - 'Τό μισό γιά σένα. - 'Τό ξύλινο πόδι. - 'Η φτωχία. - 'Επιγράμματα. - Π. Πνεύματα και άφορα διά τους 'Εδδ. Διαγωνισμούς.
Κριτική τής σημερινής Σελίδος εις τό προσεχέ.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ
[Οδδέν ψευδώνυμον εγκρίνεται ή άνασούται, αν δέν συνοδεύεται από τό δικαιώματος δε. 1. Τά εγκριόμενα ή άνασούμενα ίσχύουν μέχρι τής 30 Νοεμβρίου 1916. 'Όσα συνοδεύονται από Α άνήκουν εις άγόρια, και όσα από κ. εις Κορίτσια.
Νέα ψευδώνυμα: 'Αδριάντος 'Αννίβας, α; (ΔΜ). Παφία 'Αρροδίτη, κ. (ΑΧ). Λιμήν τήν Κύρης. α; (ΝΒ). Χαρούμενη Καροδύλα, κ. Κόρη του Μοριά, κ. (ΠΖ). 'Εγγλεζάκι, α; (ΙΚ).
'Ανασώσεις ψευδωνύμων: Αύρα του 'Εδδίνου, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ
Μικρά Μυστικά επιθυμούν ν' ανταλλάξουν. -Τό 'Αρθος των Λεϊμώνων (0) με Τέλλον 'Αγρον, Βασιλίσαν των 'Ανθών, Νεράιδαν των 'Ανθών και με όλα τά άνθη. -'Ο Τελλός Κεφαλονίτης (0) με Νησιοπούσαν, 'Υψιπέτην 'Αειόν, Δοξασμόνον Ρήνον, Ρεζεντά, 'Ησρα του 1913, Κάμαν, 'Ενα Χιωτάκι. -'Η Ραψωδία του Αίστ, (0) με Τολμηράν 'Αμαζόνα, Πάλλουσαν Καρδίαν, Τρελλήν 'Αγάπη, Κόρη των Κυμάτων, Θηλυκόν Λάβολο, Μισέλλαν, Τέλλον 'Αγρον, Μορκογιάν τής Χάριτος και μ' όλους τους ψευδωνυμούς Θεσσαλονικείς και Θεσσαλονικίδας. - ή Αύρα του 'Εδδίνου (0) με 'Αγριοβιολέταν, Τρελλήν Σανθούλαν, Χαμόγελο τής Νίτης, Χαλασμόν Κόσμον, 'Ανθισμένην Βαμβακιάν, Τέλλον 'Αγρον. - ή 'Ηρωική 'Υδρα (0) με Ναυαρχον Μισούλην, 'Ενδοξον Γαλλάν, Πάλλουσαν Καρδίαν. - ό Μικρός Τζόνεθ (0) με Βασιλείον τον Βουλγαροκτόνον, Στενημαχιωτάκι, 'Ιατρία του Θανάτου. - ό Φιλελεύθερος 'Ελλην (0) με Βασιλείον τον Βουλγαροκτόνον, Νικηφόρον 'Εξζωνον, 'Εθνικόν 'Ονειρον. - ό Πόθος τής Πατρίδος (0) με 'Ανθισμένην Βαμβακιάν, 'Ερωτα τής Πατρίδος, Φειδάν. - ό 'Υπερασπιστής τής 'Ελευθερίας (0) με 'Εξόριστον Περγίτη, Βασιλείον Βουλγαροκτόνον, 'Ιδιότροπον Σανθούλαν.

Η Διαπλάσις άσπάζεται τους φίλους τής: Ναυτόπουλο (έλαβα) Σλαβαμένον Μικρατίαν (έχει καλώς) Φιλελεύθερον 'Ελληνα (έλαβα, εύχαριστώ) 'Ησρα του 1913 (δυστυ

(*) Ταποτελέσματα εδημοσιεύθησαν εις τό προηγούμενον φύλλον.

χώς, ούτε και σήμερα έχω τόπο γράψε μου μετ' ἀπέντησι ποῦ σύντομη, διὰ τὸ ἐπόμενον) **Τακτικὸν ἀναγνώστην** (δίδαι σχεδὸν αἰ μεταφράσει ποῦ ἔλαβα, ἐνεκρίθησαν ἢ θὰ ἐκρίνοντο ἀπὸ καθηγητῆς τῆς Γαλλικῆς; ἐγὼ δὲ μὴ ἐπρεπε νὰ ἐκλέξω τὰς καλλιτέρας) Βασ. Γ. Το. (τὰ «Π. Πνεύματα» ποῦ μοῦ στέλλεις, ἐπειδὴ ἐπιθυμοῦμαι «τὴν δοξάν τῆς Διαπλάσεως», εἶνε τὸσον γνωστά, ὥστε σὲ βεβαίωθαι ὅτι ἐν ἐδημοσιεύοντά, θὰ συντελοῦν εἰς τὸ ἐναντίον) **Τιτάρκον** (ἔλαβα, εὐχαριστῶ· δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι θὰ κάμης λαμπρὰς ἐξετάσεις) **Μεσοσημακίην Ἀγτὴν** (ἔστειλα) **Ἐγγετικὸν Λέοντα** (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) **Ἡρώσιδα**, **Ἐλληνοπούλιαν** (τὰ κοριτσάκια σὲ ἀντασπάζονται καὶ ὁ μπαμπᾶς τῶν σ' εὐχαριστεῖ πολὺ· σχεδὸν κάθε χρόνῳ ὁ θάσος Πλέσσα ἐπισκέπτεται τὴν πόλιν σου· ὥστε ὑπόκειται ἐλπίς νὰ ἰδῆς καὶ τὸ «Φόρο τοῦ Λεβάντι») **Στενημαχιατάκι** (δὲν ἐνόησα καλά τὴν ἀπορίαν σου· ὅταν λυπᾶται κανεὶς, κλαίει· ὅταν χαίρεται, γελάει καὶ χοροπηδᾷ· τί φαίνεται καὶ δὲν φαίνεται;) **Φοῖβον** (ἢ «Παρασημαφόρητος» σου· ἐνεκρίθη καὶ ἐτυπώθη· ἀλλὰ ἔμεινε διὰ τὴν ἐπομένην Σελίδα καὶ νὰ τὸ ἐκδῆς) **Ὀνειροδὴ Ἑλλάδα** (ἔστειλα) **Ἀφελὴ Σανδούλιαν** (ἔβλε) **Σαμιοτόπουλον** (ἔστειλα, εὐχαριστῶ πα. ὄ.) **Νηρηίδα τοῦ Πηνειοῦ** (ἔστειλα, ἔχει καλῶς) **Φιλόπατριον** (ἔστειλα· εὐχαριστῶ τὴν διδασκαλίαν σου γιὰ τὰ καλά τῆς λόγια· ἂ, τί φρικτὸ τὸ ἄλλο ποῦ μοῦ γράφεις! τὸ δυστυχημένον τὸ παιδί!) **Ἰππερ Πατριδός** (ἔστειλα ἐκ νέου τὰ ζητηθέντα) **Ἀντ. Ν. Παρ.** (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) **Ἀθάνατον Βοναπόστην** (ἔστειλα· ὄχι, δὲν εἶνε συνδρομή· τρία· τὸ ἄλλο εἶνε ἀγόρι) **Κυπριακὴν Ἐθελειαν** (θὰ γράψω εἰς τὸ προσεχές) **Ἡρώα Βελισσαρίου** (ἐλήφθησαν αἱ Ἀσκήσεις καὶ διωρολόγη ἢ ἠϊκία) **Ι. Κυρ.** (χωρὶς ψευδώνυμον, δὲν ἐπιτρέπεται· ὡς ἀδελφός· μὴ σὺ συνδρομητοῦ, ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ λάθῃς;) **Ἄνθος τῶν Λευμῶνων** (εἰς τὸ προσεχές) **Ἰσραὴλ Κεφαλλονίτην**, **Κεκουμμένον Ἰθνασίου**, κτλ. κτλ.

Ἐἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 9ην Μαΐου, ὁμοιωσάτω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 156ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Ἀπριλίου—Ἰουλίου

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 3ης Ἰουλίου. Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐπ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

295. Λεξιγράφος

Ἐργαλεῖον τοῦ ζωγράφου Μ' ἕνυ σύμφωνον ἐνώπιον Καὶ βασιλεύσαν ἀρχαίαν Καὶ σεμνὴν σοῦ φανερώσω.

Ἐστάλη ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τοῦ Κοζατσταντινίου.

296. Στοιχειόγραφος

Νῆσος εἶμαι τοῦ Αἰγαίου. Τὸ κεφάλι μου ἄν κοπῆ Καὶ διπλῆ γίνῃ ἡ μέση, Χῶμα τότε θὰ φανῆ Στῆ; θαλάσσης τὸν πυθμένα Ποῦ χρυσαίει ἐστὶν ἀκτὴ.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Βουλγαροφάγου Ἑλληνοσ.

297. Μεταγραμματισμός

Εἶμαι Κράτος μακρινόν, Μ' ἄν τὸ πρῶτό μου ἀλλ' ἔξῃ, Τὸ βιβλίον σου θὰ ἰδῆς Ποῦ γιὰ μέν' ἴσως θὰ φάξῃ.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ναυτάμι τῶν Σαπταδῶν.

298. Δημόδες Διγίμνα

Κλειδώνω, ξεκλειδώνω, Τὸν κλέφτη βρίζω· ἔσα.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Πόδου τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

299. Συλλαβικὸς Ρόμβος

Τὴν ἀρχὴν κοινὴν εἰς ἄλλου; Ὁ θ' ἰδῆς τοῦ Ἀθηναίου, Τὸ ἐπόμενον νησάκι

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

Τόμοι 8 (οἱ ἐξῆς: 5, 7, 15, 18, 19, 20, 21, 23) πρὸς δρ. 1 ἑκατοστὸ καὶ ταχυδρομικὸς δρ. 1,10 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, καὶ δρ. 1,30 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τόμοι 10 (οἱ ἐξῆς: 1, 4, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24) πρὸς δρ. 2,50 ἑκατοστὸ. (Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιοδῶν 2ος, 3ος, 8ος, 10ος, 13ος, 17ος ἐξηγητῆθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894-1915)

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται: Ἀδέτος δρ. 3—Χρυσῶδ. δρ. 6. Διὰ τὰς ἐπαρχ. ἄδετος 3,50, χρυσ. 6,50, διὰ τὸ ἔξωτερο. » 4.— » 7.—

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἕκαστος τιμᾶται ἐλεύθερος ταχ. τελών: Ἀδέτος δρ. 7—Χρυσῶδες δρ. 10.

Τόμοι 10: τῶν ἐτῶν 1906 ἕως 1915, ὧν ἕκαστος τιμᾶται: Ἀδέτος δρ. 8—Χρυσῶδες δρ. 10.

Στὸ Αἰγαίον ξεχασμένο. Ἐπιστήμη τὸ κατόπιν. Μουσικὸς ἀρχαῖος κλέους. Τέλος γράμμα σὺν τὸ πρῶτο. Καὶ... τὴν λύσιν περιμένω.

Ἐστάλη ἀπὸ Ἐνα Χιωτάκι.

300. Ταῦ

+++++ = Κάτοικος, χώρας ἐλληνικῆς.
* * * + * * * = Πέλαγος.
* * * + * * * = Πρωτεύουσα.
* * * + * * * = Εἶδος στρατιώτου.
* * * + * * * = Κρότος.
* * * + * * * = Χώρα τῆς Βαλκαντικῆς.
* * * + * * * = Ἀριθμῶς.

Ἡ κάθετος ποταμῶς.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Θεολοῦ Κεφαλλονίτη **301—305. Μαγικὸν Γράμμα**

Τὴ ἀνταλλαγῆ ἐνός γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνός ἑξῆς; ἄλλοι, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν, ἄνευ ἀνιχρηματισμοῦ, ἄλλαι ἴσως λέξεις:

Ἐστάλη ἀπὸ τῆς Φιλελεύθερης Κερκυράδας.

306. Ποιικὴ Ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητομένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, σχηματίζουν πηγὸν ὄδικόν:

1. Θεά. 2. Μέρος τοῦ λόγου. 3. Ποταμὸς τῆς Ἰταλίας. 4. Κριτῆς τοῦ Ἄδου. 5. Ἀρχαῖος στρατηγός.

Ἐστάλη ἀπὸ τὴν Εὐχὴ τῆς Μάννας

307. Φωνηεντόλιτον

λγν-πρπν-κφρν-μ-π

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Στεναγμοῦ τοῦ Ἀνέμου

Ο
μενε
Ο
μενε

308. Γρίφος σπυ σπυ
« Ἄστος καὶ ὄρνιθες » σπυ σπυ 1913
« Κόραξ καὶ ἀλώπηξ » 1914 λε οὖ.
« Γεωργὸς καὶ ὄρεϊ » 1915

57 σπυ σπυ

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Καλλιτέχου Φειδίου.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλ 8 καὶ 9

86. Κατάδα: (Κέξ, δέξ.)—87. Σιςβος: (σύ, ρῶ, Κῶς).—88. Πάρος-σπῆρος.—89. Λίμνη.

90. Α Π Ρ Α Π Ε Ζ Α
ΚΥ Ρ Ι - Α Ρ Π Α Π Ν
Α Ρ Ι - Σ Τ Ο - Κ Ρ Α - Τ Η Σ Π Θ Ι Π
Α - Κ Ρ Α - Τ Ο Σ Π Θ Ι Π
Σ Η Σ Ε Π Ε Ι Δ Α Ν
Ζ Ι Α Ο
Α Ν Α Π Η Ν Ο Η

92. ΝΕΙΛΟΣ (ἔλος, ἵλον, λίνον, οἶνος, σίλος).—93. ΚΥΠΡΟΣ (Κρόνος, Ὑαινα, Πάρος, Ρώμη, Ὅστις, Σῦρος).—94. Εὐσέβει τὰ πρῶς: τὰ θεῖα.—95. *Εἰ θεός μεθ' ἡμῶν, οὐδέ τις καθ' ἡμῶν* (ἔβθε ὡς - με θῆ μο - νοὺ εἰς κα θυμῶν.)

96. Μύκονος (μῆ, κῶνος).—97. Σκύρος-Σῦρος-Ἐβρος.—98. Τὸ δάκτυλο καὶ τὸ δακτυλίδι.

99. ΚΗΡΪΟΝ 100.—101. 1. Ἡ Μορέα(εἶν) Ἡ Δ Ι Ο Σ ὠραία. 2. Ἡ Ρώμη.—102 Ρ Ι Ο Ν Ἡ σπονδυλικὴ στήλη.— Ι Ο Ν 103—107. Διὰ τοῦ Β. Βά- Ο Σ λος, βάρος, βρομῶς, ἀβαε,, Ν ἄμβων.—108. ΙΑΣΙΟΝ

—ΑΙΟΛΟΣ (Ἰστανία, Ἀνῖδης, Σολομών, Ἰμαλάια, Ὀσφορδῆ, Ναυσικά.—109. Οὐδεὶς ἐλεύθερος ἐαυτοῦ μὴ κρατῶν.—110. *Οἱ Πέρσαι ἐνικήθησαν ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων* (ὑπὲρ σὲ ἐν-ὄλοιο 0' εἰς ἀν-ὄπο τὸν ε-λινόν.)

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤῶΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίων, ἐλήφθησαν ἀπὸ 4—10 Μαΐου.

ΑΘΗΝΩΝ: Πούτρω Σακφῶ, Π. Η. Χαροβέλλας, Β. Γ. Τσακίρης, Μ. Π. Μαρκοῦ, Ε. Σ. Μαντζουρατάκης, Ἄλξ. Γ. Α. Γαλλάνης, Μάτ' Ἐρλερ, Ζ. Ὀλσεν, Ὁ. Κινάλλμαργ, Φ. Ἀνμακ, Π. Α. Φύλλογλου, Ἰωάννα Θ. Μπάκου, Χ. Ν. Φραγκίστας, Ν. Κ. Χαροκόπος, Π. Π. Καρανίκας, Χρ. Στ. Πικουλάς, Ἐλένη Χρ. Σπηλιοπούλου, Χρ. Τσαμάλης.

ΑΔΗΚΟΝΤΟΥΖΙ: Ἄντ. Σ. Κωνσταντοπούλου. ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Α. Δ. Παπαδημητρίου, ΒΟΛΟΥ: Β. Γ. Ρουσσός, Χαρίκλεια Ε. Κασσιμα.

ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ: Θ. Α. Μπαρδής. ΘΑΚΗΣ: Σπ. Βλησιμῶς, Πάρις Πατῆς. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ι. Ν. Λέβης.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Πηνελόπη Α. Τσουκιά, Ἐλένη Γ. Μουζάκη, Δημήτρα Σουβέρου, Μαρία Χ. Μοτσενίγου, Α. Γ. Αεσύλλας, Ἐλισ. Γ. Αεσύλλα, Αλκ. Α. Νεράντζη, Αλκ. Σ. Βραβίνα, Μαρία Σ. Τίττα, Μαρία Βραβίνα, Ὀλυα Ἀγγουράκη, Λουκία Α. Κασολίση, Λουκία Σ. Διακοπούλου, Εὐτυχία Ν. Γιαννουση.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Σπ. Κολίτσας. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Η. Ι. Θεοδωρόπουλος. ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Ἀντωνία Σ. Βουτσιά, Κατίνα Α. Γαίνη, Χρ. Α. Σκαλιδης.

ΑΛΕΞΟΥΠΟΥ: Ἀγγελική Π. Ἰακωβάτου, Κάκια Πυλαργίου.

ΑΙΓΟΥΛΑΣΤΗΣ: Β. Φ. Μπουρνέλης. ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: Α. Χ. Ὀλύμπιος, Ε. Κ. Ζαφρωτάς, Λιβνία Ἀνθη, Εὐάγ. Ι. Παπαδόπουλος, Κ. Κ. Κοντοπούλου.

ΠΑΤΡΩΝ: Νάκοςσος, Ἄγ. Ι. Πλατυμέσης, Π. Σ. Καραβιάλης.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ι. Ν. Παυλάκης, Α. Α. Ζουρνός, Ι. Π. Παυλάκης, Α. Γ. Πετρονάκης, Χ. Χ. Λοιδωρικιώτης, Χ. Μ. Κοττάκης, Γ. Θ. Παύρος, Π. Χ. Κολυβάς, Κ. Π. Καφετζής, Ν. Ι. Μπαρδής, Α. Δ. Καλογιάννης, Ν. Π. Μελιτάκη, Ι. Τόγας, Α. Κοντολέον, Εὐάγγ. Α. Μάντας, Ν. Κ. Κωνσταντινίδης, Ἀντωνία Κοροναίου, Διομ. Σ. Μπούσκος, Χαράλ. Σ. Τσαλάς.

ΠΡΕΒΕΖΗΣ: Πατάκη. ΠΥΡΓΟΥ: Διαβολομένος Ἄλεος, Α. Α. Ἀποστολάκος, Ν. Βαφειλιάτης.

ΣΥΡΟΥ: Μαρία Ι. Θεοδωρακίου. ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ἄλξ. ΦΑΛΗΡΟΥ: Ι. Α. Καραμάτας. ΧΑΛΚΙΑΟΣ: Γ. Α. Λαμπροῦ.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

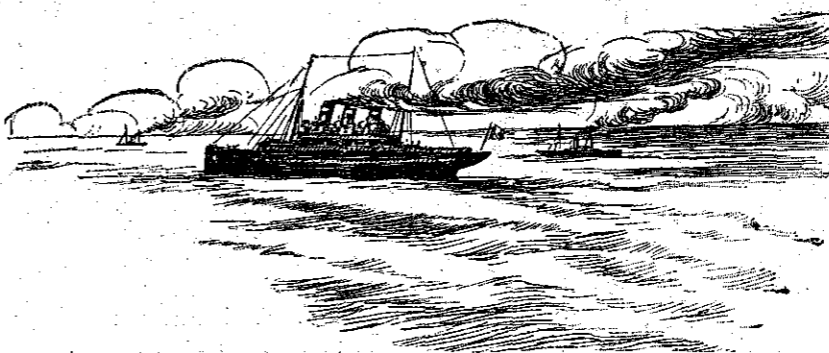
Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐπέδθησαν εἰς τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ ἐξῆς τρεῖς: Γ. Α. ΓΑΛΛΑΝΗΣ ἐν Ἀθήναις, ΕΥΑΓΓ. Κ. ΖΑΡΟΚΩΤΑΣ ἐν Ναυπλίῳ καὶ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ ἐν Πύργῳ οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Ἰουλίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑψηλὰς καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Ἐσωτερικὸν	Ἐξωτερικὸν		
Ἐτησίᾳ δρ. 8.—	Ἐτησίᾳ φρ. 10.—	ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879	Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 36
Ἐξάμηνος » 4,50	Ἐξάμηνος » 5,50		
Τριμηνός » 2,50	Τριμηνός » 3.—		
Αἱ ἀνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.		ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΤΗΣ	
		ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	
Περίοδος Β'—Τόμος 23ος		Ἐν Ἀθήναις, 21 Μαΐου 1916	
		Ἔτος 38ον.—Ἀριθ. 25	

«Ἡ Γαλλία» εἶχεν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸ Μπροντῶ... (Σελ. 190, στ. 6')

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΛΛΙΝΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Συνέχεια)

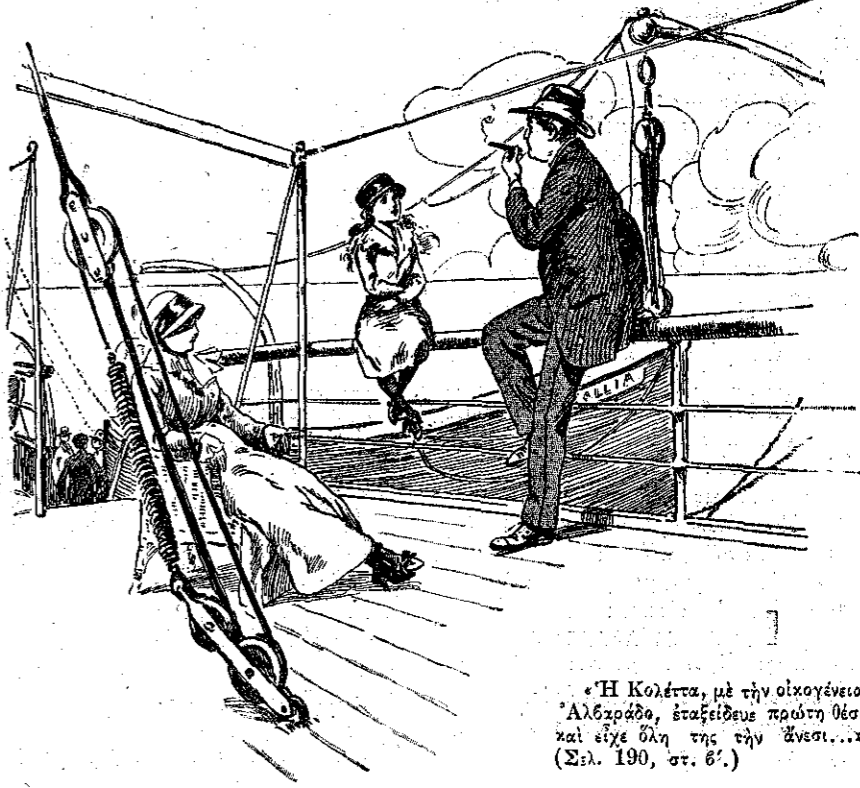
Τὸ βράδον ἐφοροῦσε μιὰ ἀπὸ τῆς ὠραιότερας τουαλέττες ποῦ εἶχε φροντισθῆ νὰ τῆς κάμῃ ἡ Κα' Ἀλθαράδο, πρὶν φύγουν ἀπὸ τὸ Παρίσι, κ' ἐχώρευε στὸ κατὰστρωμα, ἐνῶ τὴν ἐκαμάρωναν οἱ ἀγαθοὶ Βραζιλιανοί, ποῦ ὀλοῦσε τὴν ἀγαποῦσαν περισσότερο καὶ δὲν ἔπαρναν νὰ λέγουν σ' ὅλους με θαυμασμοῦ:

—Μὰ εἶνε χαριτωμένη! εἶνε χαριτωμένη!

Ἐ, ἦταν ἄρκετὰ διαφορετικὴ ἡ ζωὴ ποῦ ἔκανε ὁ Ἐρρίκος, στὸ ὑπόστρωμα, μαζὶ με τοὺς πτωχοὺς μετανάστες...

Ἐτραγε ἄφθονα, ἀλλὰ πρόστυχα τὴν ἡμέρα, δὲν εἶχε τόπο νὰ κινήθῃ, γιὰ νὰ ξεμουδιάσῃ τὰ πόδια του· καὶ τὴ νύκτα κοιμοῦνταν σ' ἐν ἀπὸ τὰ κοινὰ ὑπνωτήρια, ποῦ εἶχαν τέσσερες σειρὲς κρεβάτια, τὴ μιὰ ἐπάνω στὴν ἄλλη, καὶ βρωμοῦσαν ἀπὸ τὰ χνώτα τὸσον ἀνθρώπων καὶ ἀντηχοῦσαν ἀπὸ τὰ ροχαλητὰ τους. Καὶ τὸ δυστυχημένον παιδί, με τρόμον κ' ἀπελπισία ἐδίε με μπροστά του τῆς δὲ ἑβδομάδες, ποῦ ἦταν ὑποχρεωμένο νὰ τῆς περάσῃ με τέτοιους φρικτοὺς ὄρους ζωῆς.

«Δεκακέντε μέρες! ἐσυλλογίζετο. Ποτὲ δὲν θὰ μπορέσω νὰ ζήσω· ἐστὶ δὲ»

Ἡ Κολέττα, με τὴν οἰκογένειαν Ἀλθαράδο, ἐταξείδευε πρῶτον ὅσοι καὶ εἶχε ὅλη τῆς τὴν ἄνεσι... (Σελ. 190, στ. 6').